

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Rie Feltsen
Sagsnr.: 2005-703-0024
Dok.: RFE40050

Lov nr. 1560 af 20. december 2006 om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.)

<u>Indholdsfortegnelse:</u>	Side
1. Lov nr. 1560 af 20. december 2006	1
2. Forslag til lov om ændring af færdselsloven (L 25).....	3
3. Justitsministerens skriftlige fremsættelse den 5. oktober 2006.....	31
4. Kommenteret høringsoversigt og høringssvar	33
5. 1. behandling den 26. oktober 2006	55
6. Retsudvalgets spørgsmål nr. 1.....	59
7. Besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål.....	61
8. Retsudvalgets betænkning af 30. november 2006.....	64
9. 2. behandling den 8. december 2006.....	66
10. 3. behandling den 12. december 2006.....	67
11. Lovforslaget som vedtaget ved 3. behandling.....	69
12. Bekendtgørelse nr. 579 af 6. juni 2007	71

Lov om ændring af færdselsloven

(Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.)¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 8. november 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 105, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) foretage yderligere regulering af de i § 105, stk. 2, nævnte beløb.«

2. I § 107, stk. 1, indsættes efter »lovpligtige ansvarsforsikringer«: », og om forsikringsselskabers pligt til at udstede attester om erstatningskrav for skader, som berører et forsikret køretøj, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav«.

3. I § 115 a, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og i 2. pkt. ændres »omfattet

af det i 1. pkt. nævnte direktiv« til: »med henblik på at gennemføre de i 1. pkt. nævnte direktiver«.

4. I § 115 b, stk. 1, ændres »oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold« til: »de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager«.

5. § 115 b, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) skaden er sket i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.«

6. I § 115 b, stk. 2, indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og efter »informationskontorets virksomhed« indsættes: », herunder om, hvilke oplysninger der er omfattet af stk. 1,«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Givet på Christiansborg Slot, den 20. december 2006

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Lene Espersen

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EU-Tidende 2005, L 149, s. 14).

Fremsat den 5. oktober 2006 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven

(Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld mv.)¹⁾

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 14. november 2005, som ændret ved lov nr. 303 af 19. april 2006, § 21 i lov nr. 309 af 19. april 2006 og § 9 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 105, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) foretage yderligere regulering af de i § 105, stk. 2, nævnte beløb.«

2. I § 107, stk. 1, indsættes efter »lovpligtige ansvarsforsikringer«: », og om forsikringsselskabers pligt til at udstede attester om erstatningskrav for skader, som berører et forsikret køretøj, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav«.

3. I § 115 a, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og i 2. pkt., ændres »omfattet

af det i 1. pkt. nævnte direktiv« til: »med henblik på at gennemføre de i 1. pkt. nævnte direktiver«.

4. I § 115 b, stk. 1, ændres »oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold« til: »de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager«.

5. § 115 b, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) skaden er sket i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.«

6. I § 115 b, stk. 2, indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og efter »informationskontorets virksomhed« indsættes: », herunder om, hvilke oplysninger der er omfattet af stk. 1,«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EU-Tidende 2005, L 149, s. 14).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv, herefter *direktivet*).

Medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre direktivet senest den 11. juni 2007. Direktivet er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

Direktivet indeholder bestemmelser, der forhøjer beskyttelsesniveauet for skadelidte ved færdselsuheld. Dansk lovgivning lever allerede på en række områder op til direktivets krav, og lovforslaget indeholder derfor kun de lovændringer, der er nødvendige for at kunne gennemføre de øvrige dele af direktivet.

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser, der bemyndiger justitsministeren til ved bekendtgørelse nærmere at gennemføre regler med henblik på opfyldelse af direktivet. Vedtagelsen af lovforslaget vil derfor skulle følges op af en række ændringer i gældende bekendtgørelser.

Direktivets artikel 3 ændrer Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed mv. (andet skadeforsikringsdirektiv). Ændringen indebærer, at et forsikringselskab kan anvende sin filial eller et forsikringsdatterselskab i et andet medlemsland som skadesrepræsentant for den motoransvarsforsikringsvirksomhed, som selskabet udøver i det pågældende land som grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed. Direktivbestemmelsen nødvendiggør en ændring af § 31, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed. Lov om finansiel virksomhed hører under økonomi- og erhvervsministerens ressort, og økonomi- og erhvervsministeren vil fremsætte et selvstændigt lovforslag til gennemførelse af direktivets artikel 3.

2. Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv

Formålet med direktivet er navnlig at forbedre beskyttelsen af skadelidte ved færdselsuheld. Med henblik herpå indeholder direktivet ændringer af de tidligere motorkøretøjsforsikringsdirektiver, der bl.a. skal medvirke til at skabe større klarhed om visse af definitionerne i de tidligere direktiver, samt løse problemer, der forekommer i praksis, med henblik på at sikre et mere effektivt indre marked for motorkøretøjsforsikring.

Direktivet efterfølger og ændrer de fire tidligere vedtagne motorkøretøjsforsikringsdirektiver: 72/166/EØF (første motorkøretøjsforsikringsdirektiv), 84/5/EØF (andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv), 90/232/EØF (tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og 2000/26/EF (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv), der alle er gennemført i dansk ret.

Direktivets hovedpunkter er:

- Den lovpligtige motorkøretøjsforsikring skal have en mindstedækning ved personskaade på 1 mio. EUR pr. skadelidt eller 5 mio. EUR pr. uheld uanset antallet af skadelidte, og ved tingsskaade 1 mio. EUR pr. uheld uanset antallet af skadelidte. Kravet til mindstebeløbene reguleres hvert femte år i overensstemmelse med det europæiske forbrugerprisindeks.
- Forsikringstager skal fra forsikringsselskabet kunne rekvirere en skadesattest, der indeholder oplysninger om eventuelle erstatningskrav for skader, der berører det forsikrede køretøj, eller om at der ikke foreligger sådanne krav.
- Anvendelsesområdet for reglerne i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv om begrundet tilbud om erstatning eller begrundet afslag til skadelidte udvides til at gælde ethvert uheld forårsaget af et ansvarsforsikret motorkøretøj og til skader, der behandles af nationale forsikringsbureauer.
- Informationskontorene i de enkelte medlemsstater forpligtes til at videregive flere oplysninger til en bredere kreds af fysiske og juridiske personer.
- Det skal ikke være muligt for en medlemsstat at kræve såkaldt grønt forsikringskort eller tegning

af grænseforsikring for udenlandske motorkøretøjer, der er undtaget fra kravet om en lovpligtig ansvarsforsikring. I stedet skal garantifonden i medlemsstaten, hvor køretøjet er hjemmehørende, udbetale erstatning, hvis sådanne køretøjer forvolder skade.

- Hvis garantifonden for ukendte og uforsikrede motorkøretøjer udbetaler erstatning for væsentlig personskade forvoldt af et ukendt køretøj, skal det ikke længere være muligt i samme sag at udelukke erstatning for tingsskade.
- Stikprøvekontrol af motorkøretøjers ansvarsforsikring skal gennemføres uden forskelsbehandling, og kontrollen må ikke udelukkende vedrøre spørgsmålet om overholdelse af forsikringspligten.
- Passagerer i motorkøretøjer skal ikke kunne undtages fra forsikringsdækning med den begrundelse, at de vidste eller burde vide, at føreren var påvirket af spiritus mv.
- En motorkøretøjsforsikring skal også dække personskade og tingsskade påført fodgængere, cyklister og andre ikkemotoriserede trafikanter.
- En motorkøretøjsforsikring skal være gældende i hele EU – også hvor et motorkøretøj i kortere eller længere perioder befinder sig i en anden medlemsstat.
- Det skal ikke være muligt at gøre en selvrisko gældende over for skadelidte, og skadelidte skal kunne rette et direkte krav mod et forsikringselskab.
- Det skal heller ikke være muligt for garantifonden for ukendte eller uforsikrede motorkøretøjer at gøre en selvrisko gældende over for skadelidte, når et uforsikret motorkøretøj forvolder tingskade.

2.1. Direktivbestemmelser, der medfører lovændringer

2.1.1. Mindestebeløb for person- og tingsskade mv.

2.1.1.1. Direktivets indhold

Andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv indeholder i artikel 1, stk. 2, et EU-retligt krav om, at en lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal have et dækningsomfang på mindst 350.000 ECU for personskader, når der kun er én skadelidte. Hvis der er flere skadelidte ved samme uheld, multipliceres dette beløb med antallet af skadelidte, idet der dog kan fastsættes et minimumsbeløb på 500.000 ECU, hvis der er flere skadelidte i samme uheld. Mindestebeløbet for tings-

skader er 100.000 ECU for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte.

I artikel 2 i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv forhøjes de EU-retlige krav til ansvarsforsikrings beløbsmæssige dækningsomfang, og der indføres en løbende regulering af erstatningsbeløbene.

De forhøjede krav indebærer, at en lovpligtig ansvarsforsikring ved personskade mindst skal give dækning for 1 mio. EUR pr. skadelidt eller 5 mio. EUR for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte. Ved tingsskade skal mindstedækningen være på 1 mio. EUR for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte.

For så vidt angår mindstedækningen for personskade giver direktivet således medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem to forskellige modeller ved gennemførelsen af direktivet. Den ene model muliggør en absolut beløbsmæssig begrænsning på 5 mio. EUR, mens beløbsbegrænsningen i den anden model er relativ, idet begrænsningen relateres til antallet af skadelidte.

Direktivet indfører endvidere en reguleringsmekanisme, der indebærer, at de i direktivet fastsatte mindstebeløb hvert femte år revideres i overensstemmelse med det europæiske forbrugerprisindeks (EICP), jf. Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser. Beløbene forhøjes med den procentuelle ændring i indekset, der er sket i den femårige periode, og afrundes opad til nærmeste 10.000 EUR.

2.1.1.2. Lovforslagets udformning

Det fremgår af færdselslovens § 105, stk. 2, at den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal dække personskade og tab af forsørger på indtil 50 mio. kr. og tingsskade på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Efter lovens § 105, stk. 3, reguleres beløbene hvert år pr. 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov nr. 373 af 28. maj 2003 om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 1 million delelige kronebeløb. For 2006 er mindstebeløbet for personskade 91 mio. kr. og for tingsskade 18 mio. kr.

De mindstebeløb, som er fastsat i færdselslovens § 105, stk. 2, lever således allerede op til de absolutte mindstebeløb i direktivet.

For så vidt angår personskade giver direktivet mulighed for alternativt at fastsætte en mindstedækning på 1 mio. EUR pr. skadelidt. En sådan mindstedækning vil kunne medføre højere erstatningsbeløb end efter færdselslovens § 105, stk. 2, hvis der i forbindelse

se med et færdselsuheld er mange skadelidte med personskade.

Forsikring & Pension har oplyst, at der ikke er forekommet færdselsuheld i Danmark, hvor den lovpligtige ansvarsforsikring ikke har kunnet dække alle krav om erstatning for personskade. Fastsættelse af en regel, der ville sikre en principielt ubegrænset dækning, ville endvidere medføre en fordyrelse af ansvarsforsikringerne til skade for forsikringstagerne, idet det vil være vanskeligere og dyrere for forsikringssselskaberne at opnå genforsikringsdækning med ubegrænset dækning. Justitsministeriet finder på denne baggrund ikke, at der er behov for at foreslå en ændring af den gældende ordning, således at der fastsættes en mindstedækning for personskade, der er afhængig af antallet af skadelidte.

Forsikring & Pension har i øvrigt over for Justitsministeriet tilkendegivet, at der i forsikringsbranchen er almindelig enighed om, at såfremt det skulle forekomme, at en enkelt skade inden for rimelighedens grænse overstiger de gældende minimumsbeløb, vil selskaberne i samarbejde løse dette problem.

Det er således Justitsministeriets opfattelse, at de gældende krav til mindstedækning i færdselsloven er hensigtsmæssige, og at der ikke bør gennemføres krav om mindstedækning for personskade, der ville kunne medføre et i princippet ubegrænset erstatningsansvar for forsikringssselskaberne. Justitsministeriet finder således, at der fortsat bør gælde en beløbsbegrænsning pr. forsikringsbegivenhed (ulykke) i relation til den lovpligtige ansvarsforsikrings dækningsomfang. Direktivet giver derfor ikke på dette punkt anledning til at foreslå ændringer af dansk lovgivning.

Den reguleringsmekanisme, der er fastlagt i færdselslovens § 105, stk. 3, afviger fra den i direktivet fastsatte, idet lovens regulering tager udgangspunkt i tilpasningsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og reguleringen finder sted hvert år. Reguleringen af beløbene i færdselsloven sker således ikke på samme måde som beløbene i direktivet.

Kravene til mindstedækningen er imidlertid efter dansk ret af en sådan størrelse, at de langt overstiger direktivets krav. Der er derfor umiddelbart ingen udsigter til, at færdselslovens mindstebeløb ikke vil opfylde direktivets krav.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den gældende reguleringsmekanisme bør videreføres uændret.

Med henblik på at tage højde for den – teoretiske – situation, at udviklingen i det europæiske forbrugerprisindeks alligevel skulle føre til højere mindstebeløb efter direktivet end efter gældende dansk ret, foreslås

der i § 105, stk. 3, indført en hjemmel til administrativt at forhøje reguleringen. Denne bemyndigelse vil i givet fald kun blive udnyttet, hvis det er påkrævet for at opfylde direktivets krav.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til færdselslovens § 105, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

2.1.2. Pligt til afgivelse af skadesattest til forsikringstager

2.1.2.1. Direktivets indhold

Direktivets artikel 4, stk. 4, opstiller ved indsættelse af en ny bestemmelse i artikel 4b i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv et EU-retligt krav om, at en forsikringstager på ethvert tidspunkt skal kunne anmode om en erklæring (skadesattest) fra forsikringssselskabet om eventuelle skader eller skadefri kørsel vedrørende det forsikrede køretøj. Skadesattesten skal omfatte de seneste fem år, og forsikringstageren skal modtage erklæringen inden 15 dage efter fremsættelse af anmodning herom.

Det fremgår af betragtning 19 i direktivets præambel, at baggrunden for bestemmelsen er, at en person, som ønsker at tegne en ny motorkøretøjsforsikring i et andet forsikringssselskab, bør have mulighed for at kunne dokumentere sit ulykkes- og skadesforløb under en tidligere forsikringsaftale.

2.1.2.2. Lovforslagets udformning

Bestemmelsen i færdselslovens § 107, stk. 1, bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om forsikringspligtens gennemførelse, herunder om forsikringssselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et ansvarsforsikringssselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer.

Det foreslås, at bemyndigelsen udvides, så ministeren kan fastsætte nærmere regler om forsikringssselskabernes pligt til at afgive attester om skader og skadefri kørsel. Det vil muliggøre, at der i bekendtgørelse nr. 585 af 9. juli 2002 om ansvarsforsikring for motor-køretøjer mv. vil kunne fastsættes regler om afgivelse af sådanne attester.

Med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af disse regler vil der blive fastsat en strafbestemmelse i bekendtgørelsen, hvorefter manglende overholdelse af fristen for levering af skadesattest vil kunne straffes med bøde. Denne regulering vil ske i medfør af færdselslovens § 118, stk. 8, hvorefter der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til færdselslovens § 107, stk. 1), og bemærkningerne hertil.

2.1.3. Udvidelse af pligten til at afgive begrundet tilbud

2.1.3.1. Direktivets indhold

Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, indeholder et EU-retligt krav om, at et forsikrings-selskab skal have skadebehandlingsrepræsentanter i alle andre medlemsstater end den, hvor selskabet er hjemmehørende. Skadebehandlingsrepræsentanterne behandler og afvikler skadesager vedrørende motorkøretøjer, der er forsikret af det selskab, som har udpeget repræsentanten. Der skal være tale om skader som følge af færdselsuheld i en anden medlemsstat end den, hvor skadelidte er bosat.

Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv stiller i artikel 4, stk. 6, endvidere krav til fremgangsmåden ved behandling af disse krav. Skadevolderens forsikrings-selskab eller skadebehandlingsrepræsentanten skal således senest 3 måneder efter fremsættelsen af et erstatningskrav give skadelidte et begrundet erstatningstilbud, hvis ansvaret ikke bestrides, og tabet er opgjort. Hvis kravet derimod afvises, eller kravet ikke er opgjort, skal skadelidte modtage et begrundet svar inden for samme tidsfrist.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4 udvider ved indsættelse af nye bestemmelser i artikel 4e i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv anvendelsesområdet for reglerne om begrundet tilbud. Det bestemmes, at reglerne om begrundet tilbud skal finde anvendelse i forbindelse med alle skader, som er forårsaget af et køretøj, der er dækket af en ansvarsforsikring og hjemmehørende i en EU- eller EØS-medlemsstat. Det betyder, at også f.eks. skader som følge af færdselsuheld, der sker i skadelidtes hjemland, vil være omfattet.

Reglerne om begrundet tilbud skal også finde anvendelse i forbindelse med skader, der kan behandles inden for rammerne af systemet med nationale forsikringsbureauer, som reguleret i artikel 2, stk. 2, i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv. De nationale forsikringsbureauer behandler skadestilfælde, der forårsages af forsikrede eller uforsikrede køretøjer, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

2.1.3.2. Lovforslagets udformning

Det fremgår af § 15, stk. 1, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring, at skadebehandlingsrepræsentanter skal fremsætte et begrundet erstatningstilbud til en skadelidt, der er bosat i Danmark, og som i en anden

medlemsstat har været udsat for et færdselsuheld, hvis ansvaret ikke bestrides og tabet er opgjort. Det gælder dog ikke, hvis selskabet har fremsat et begrundet tilbud over for skadelidte inden fristens udløb.

I henhold til § 15, stk. 2, skal skadebehandlingsrepræsentanten inden for samme frist som i stk. 1 give et begrundet svar, hvis ansvaret afvises eller ikke er fastlagt, eller hvis skadelidtes krav ikke er endeligt opgjort. Dette gælder dog ikke, hvis selskabet er fremkommet med begrundet svar inden fristens udløb.

Overtrædelse af § 15 straffes efter § 24 med bøde.

Bekendtgørelsen indeholder ikke tilsvarende regler for andre skadesager vedrørende forsikrede motorkøretøjer eller skadesager, der behandles af de nationale forsikringsbureauer.

Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) er udpeget som dansk forsikringsbureau i henhold til første motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Det fremgår af § 18, stk. 2 og 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., at DFIM som garantifond erstatter visse skader, der forvoldes af ukendte eller uforsikrede køretøjer.

Direktivet udvider som anført under punkt 2.1.3.1. anvendelsesområdet for reglerne om begrundet tilbud, så disse regler også skal anvendes i forbindelse med skader, der forårsages i skadelidtes hjemland af forsikrede køretøjer, og i forbindelse med de nationale forsikringsbureauers sagsbehandling. Det fremgår af betragtning 22 i direktivets præambel, at udvidelsen af anvendelsesområdet for reglerne om begrundet tilbud har til formål at øge beskyttelsen af alle ofre for ulykker forvoldt af motorkøretøjer.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen i færdselslovens § 115 a, stk. 4, ændres, så justitsministeren med hjemmel heri kan udvide anvendelsesområdet for pligten til at afgive begrundet tilbud eller begrundet svar til skadelidte og således gennemføre de krav, som opstilles i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse vil den gældende strafbestemmelse i bekendtgørelsens § 24 blive ændret, således at den vil omfatte manglende overholdelse af fristen for fremsættelse af begrundet tilbud eller begrundet svar i samtlige tilfælde, hvor fristen fremover vil gælde. Tilpasning af strafbestemmelsen vil ske i medfør af færdselslovens § 118, stk. 8, hvorefter der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 (forslag til færdselslovens § 115 a, stk. 4), og bemærkningerne hertil.

2.1.4. Informationskontorernes pligt til at videregive relevante oplysninger

2.1.4.1. Direktivets indhold

Tredje motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 5, stk. 1, opstiller et EU-retligt krav om, at personer, der er impliceret i færdselsuheld, hurtigst muligt skal have oplysning om navnet på de forsikringselskaber, der dækker erstatningsansvaret for de relevante køretøjer.

Artikel 4, stk. 5, i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv udvider kravet om videregivelse af oplysninger. Det bestemmes således, at informationskontoret, der er åbnet eller godkendt i henhold til fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv (i Danmark DFIM), skal give de oplysninger, der er nævnt i dette direktiv, til enhver, der har været involveret i en færdselsulykke forårsaget af et forsikret køretøj. Dermed ophæves betingelsen om, at skaden skal være sket i et andet land end skadelidtes hjemland.

De oplysninger, der er nævnt i artikel 5 i fjerde motorkøretøjsforsikring er oplysninger om det relevante forsikringselskabs navn og adresse, nummeret på forsikringspolitien, navn og adresse på forsikringselskabets skadebehandlingsrepræsentant i den medlemsstat, hvor skadelidte er bosat, og ejerens, den sædvanlige førers eller den registrerede indehavers navn og adresse, hvis skadelidte har en berettiget interesse i at få disse oplysninger. Hvis køretøjet er undtaget fra forsikringspligten i henhold til artikel 4, litra a, i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv, skal der endvidere gives oplysninger om navnet på den myndighed eller det organ, der er udpeget til at yde erstatning. Hvis køretøjet er undtaget i henhold til artikel 4, litra b, skal der gives oplysninger om navnet på det organ, der dækker køretøjet i det land, hvor det er hjemmehørende.

Det fremgår endelig af artikel 5, at behandlingen af personoplysninger skal finde sted i overensstemmelse med de nationale foranstaltninger, der er truffet i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 (persondatadirektivet).

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 5, stk. 4, indeholder yderligere en bestemmelse, der har til formål at lette skadelidtes, deres forsikringselskabers eller deres juridiske repræsentanters adgang til de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager. Der opstilles således et EU-retligt krav om, at disse oplysninger i relevant omfang skal foreligge i elektronisk form i et centralt register i hver medlemsstat og gøres tilgængelige for sagens parter, hvis de udtrykkeligt anmoder herom

De grundlæggende oplysninger må antages typisk at være oplysninger om køretøjers registreringsnummer, forsikringsforhold (selskab og policenummer), de involverede parter navne og adresser, telefonnummer mv. og skadestedets adresse samt oplysningerne i politirapporten eller skadesanmeldelsen om det faktiske hændelsesforløb ved uheldet samt en skitse over uheldet. Det bemærkes, at der ikke vil blive tale om behandling af personnumre.

Bestemmelserne i direktivets artikel 4, stk. 5, og artikel 5, stk. 4, indebærer således, at DFIM skal videregive flere typer af oplysninger end efter de gældende direktivbestemmelser, oplysningerne skal videregives til en bredere kreds af fysiske og juridiske personer, og der opstilles endelig krav om, at oplysningerne i relevant omfang skal foreligge elektronisk i et centralt register.

2.1.4.2. Lovforslagets udformning

Efter færdselslovens § 115 b stk. 1, opretter eller anerkender justitsministeren et informationskontor, der skal bistå med at skaffe oplysninger i forbindelse med færdselsuheld. Der kan i medfør af § 115 b, stk. 2, fastsættes nærmere regler om informationskontorets virksomhed med henblik på gennemførelse af fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Det fremgår af § 21 i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., at DFIM er anerkendt som informationskontor.

Det følger af bekendtgørelsens § 22, at informationskontoret efter begæring fra en skadelidt skal give oplysninger om det relevante forsikringselskabs navn og adresse, nummeret på forsikringspolitien samt navn og adresse på skadebehandlingsrepræsentanten. Der skal i medfør af § 23 endvidere videregives oplysning om ejerens, den sædvanlige førers eller den registrerede indehavers navn og adresse, hvis skadelidte har en berettiget interesse i at få disse oplysninger. For visse køretøjer, der er undtaget fra pligten til at være dækket af en ansvarsforsikring, meddeler informationskontoret skadelidte navnet på den myndighed, der dækker skader forvoldt af køretøjet.

Adgangen til oplysninger fra informationskontoret er efter gældende dansk ret betinget af, at skaden er sket i et andet land end skadelidtes hjemland. Dette krav vil ikke kunne opretholdes.

For at gennemføre de udvidede krav i direktivet om videregivelse af oplysninger til en bredere kreds af juridiske og fysiske personer, foreslås det, at færdselslovens § 115 b, stk. 1, herunder nr. 3, og bemyndigelsesbestemmelsen i § 115 b, stk. 2, ændres, så der i be-

kendtgørelse om ansvarsforsikring kan fastsættes regler i overensstemmelse med direktivets krav.

For så vidt angår central registrering og videregivelse af grundlæggende oplysninger til sagens parter, jf. pkt. 2.1.4.1. ovenfor, vil der i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 115 b, stk. 2, blive fastsat regler om, at DFIM som informationskontor vil skulle indhente og registrere disse oplysninger og gøre dem tilgængelige i elektronisk form, i det omfang sagens parter udtrykkeligt anmoder om det. Det bemærkes, at det således ikke vil være relevant at indsamle og registrere oplysningerne centralt i de tilfælde, hvor der ikke fra sagens parter foreligger en anmodning herom.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, 5 og 6 (forslag til ændring af færdselslovens § 115 b, stk. 1 og 2), og bemærkningerne hertil.

2.1.5. Ophævelse af informationskontorets pligt til at indsamle oplysninger om grønne kort mv.

2.1.5.1. Direktivets indhold

Første motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, litra b, giver medlemsstaterne ret til at kræve, at føreren af et køretøj fra en anden medlemsstat er i besiddelse af et gyldigt grønt kort, eller at vedkommende ved indrejse tegner en grænseforsikring, hvis køretøjet er undtaget fra pligten til at være forsikret.

Denne ret for medlemsstaterne ophæves ved direktivets artikel 1, stk. 3, litra b, og der vil således ikke længere kunne stilles krav om besiddelse af grønt kort eller om tegning af grænseforsikring for køretøjer fra en anden EU-medlemsstat. Der henvises i øvrigt herom til pkt. 2.2.6.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, litra a, nr. 2, pkt. ii, i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at informationskontorene skal føre et register, som indeholder oplysninger om nummeret på det grønne kort eller på grænseforsikringspolice, hvis et køretøj er omfattet af et af disse dokumenter.

Denne bestemmelse ophæves ved direktivets artikel 5, stk. 3, idet registrets oplysninger vil være uden relevans, når medlemsstaterne ikke længere kan kræve besiddelse af grønt kort eller grænseforsikringspolice.

Et grønt kort er et internationalt forsikringsbevis, der udfærdiges af et nationalt forsikringselskab. Udgangspunktet for ordningen med grønne kort er, at et køretøj fra et land, der er tilsluttet ordningen, skal kunne færdes i trafikken i et andet land, uden der skal tages en særskilt forsikring, der dækker skader i dette land. Ordningen omfatter skader, der forvoldes af et køretøj, som ikke er hjemmehørende i landet, hvor uheldet sker, uanset om skaden er sket i skadelidtes bopælsland eller i et andet land omfattet af ordningen.

2.1.5.2. Lovforslagets udformning

§ 21, stk. 2, nr. 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer bestemmer, at informationskontoret skal koordinere indsamling og formidling af oplysninger om nummeret på det grønne kort eller på grænseforsikringspolice for visse køretøjer, der er undtaget fra pligten til at være dækket af en ansvarsforsikring.

Direktivændringen i artikel 5, stk. 3, vil nødvendiggøre en ophævelse af bekendtgørelsens § 21, stk. 2, nr. 3, idet informationskontoret ikke længere skal indsamle de nævnte oplysninger.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen i færdselslovens § 115 b, stk. 2, ændres, så der med hjemmel heri vil kunne foretages en ændring af bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. i overensstemmelse med direktivets krav.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 (forslag til færdselslovens § 115 b, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

2.2. Direktivbestemmelser, der ikke kræver lovændringer, og bestemmelser, som kan gennemføres administrativt

2.2.1. Udstrækning af medlemsstaternes forpligtelse til at kræve forsikring af motorkøretøjer

Medlemsstaterne har i medfør af artikel 3, stk. 1, i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv en EU-retlig forpligtelse til at sikre, at motorkøretøjer skal være dækket af en forsikring. Forpligtelsen for den enkelte medlemsstat omfatter køretøjer, der er hjemmehørende i medlemsstaten.

Det femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv indeholder en bestemmelse i artikel 1, der præciserer definitionen af det område, hvor et køretøj er hjemmehørende, og dermed præciserer de enkelte medlemsstaters forpligtelse i relation til fastsættelse af regler om forsikring af motorkøretøjer. Det bestemmes således, at et køretøj er hjemmehørende i den stat, hvis nummerplade det er forsynet med, uanset om der er tale om permanente eller midlertidige nummerplader, herunder grænse- og toldplader.

Det anføres i præambelbetragtning 4, at denne præcisering skal sikre imod fejlførtolkninger af bestemmelserne i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv og gøre det lettere at forsikre køretøjer med midlertidige nummerplader.

Det følger af færdselslovens § 72, stk. 1, 1. pkt., at motorkøretøjer skal være registreret og forsynet med nummerplader, inden de tages i brug. Det følger endvidere af § 21 i bekendtgørelse nr. 880 af 23. august

2004 om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark, at der er mulighed for at registrere visse køretøjer midlertidigt på danske grænse nummerplader.

Færdselsloven stiller samtidig i § 105, stk. 1, krav om, at motorkøretøjer skal være dækket af en ansvarsforsikring, og forsikringsselskaber har som udgangspunkt pligt til at tegne forsikring på begæring af den forsikringspligtige, jf. færdselslovens § 107 og § 1 i bekendtgørelse om ansvarsforsikring.

Ved registreringen af et køretøj skal det endelig godtgøres, at der er tegnet en lovpligtig ansvarsforsikring for det pågældende køretøj, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 585 af 9. juli 2002 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv.

De gældende regler om registrering og forsikring af køretøjer indebærer således, at såvel køretøjer med permanente som midlertidige nummerplader skal være dækket af en ansvarsforsikring, og dansk ret lever således allerede op til de krav, som direktivet stiller.

2.2.2. Forsikringsdækning af tingsskade forvoldt af ukendte køretøjer

Andet motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 4, forpligter de enkelte medlemsstater til at oprette eller godkende et organ, der som minimum inden for den lovpligtige forsikrings grænser skal erstatte personskade og tingsskade, som forvoldes af ukendte køretøjer. Det er dog muligt at undtage erstatning for tingsskade forvoldt af ukendte køretøjer. Dette er begrundet i hensynet til at modvirke forsikringssvindel.

Denne undtagelsesmulighed indskrænkes ved artikel 2 i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv, idet garantifonden ikke længere uden videre skal kunne afslå erstatning for tingsskade forårsaget af et ukendt køretøj, hvis der i anledning af samme ulykke udbetales erstatning for væsentlig personskade. Det fremgår af betragtning 12 i direktivets præambel, at baggrunden for ændringen er, at de gældende bestemmelser i visse tilfælde kan forhindre, at der udbetales rimelig erstatning til skadelidte, der har været udsat for færdselsuheld, som har medført tingsskade.

Ændringen indebærer således, at tingsskade, der er forvoldt af et ukendt køretøj, skal dækkes af erstatningsorganet, hvis der i samme sag er udbetalt erstatning for væsentlig personskade. Direktivet giver mulighed for, at der i disse tilfælde kan fastsættes en selvrisiko for skadelidte på 500 EUR.

Det fremgår af direktivet, at det vil skulle afgøres efter national ret, om der er tale om væsentlig person-

skade. Det tilføjes, at der bl.a. kan tages hensyn til, om personskaden har nødvendiggjort hospitalsindlæggelse.

I medfør af færdselslovens § 107 er der ved bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer fastsat regler om garantifonden for ukendte og uforsikrede køretøjer, der er oprettet eller godkendt i medfør af andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Som dansk garantifond er udpeget Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikrings (DFIM).

Bekendtgørelsens § 18 indeholder regler om udbetaling af erstatning som følge af skader, der er forvoldt af ukendte og uforsikrede køretøjer. Det fremgår af § 18, stk. 2, at DFIM som garantifond erstatter personskade umiddelbart over for skadelidte som følge af uheld i Danmark, der må antages at være forvoldt af et ukendt motordrevet køretøj. DFIM udbetaler derimod ikke erstatning for tingsskade i sådanne tilfælde. Det gælder uanset, om der udbetales erstatning for personskade.

For at gennemføre direktivets krav foreslås det, at der administrativt fastsættes regler om, at DFIM skal erstatte tingsskade forvoldt af et ukendt motorkøretøj, når der samtidig udbetales erstatning for personskade.

De administrative regler forventes udformet således, at det ikke vil være en forudsætning for udbetaling af erstatning for tingsskade, at der udbetales erstatning for væsentlig personskade. Efter Justitsministeriets opfattelse ville et sådant væsentlighedskriterium kunne give anledning til vanskelige afgrænsningsproblemer. For DFIM vil det udgøre en administrativ lettelse, at man blot vil skulle konstatere, at der udbetales erstatning for personskade. Der skabes hermed en bedre retsstilling for skadelidte, end direktivet kræver. Direktivet udgør minimumsharmonisering.

Efter den gældende bestemmelse i § 18, stk. 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., er der ikke knyttet en selvrisiko for skadelidte til DFIM's erstatning af skader, der skyldes uheld i Danmark, forårsaget af et uforsikret motorkøretøj. På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at udbetaling af erstatning for tingsskade forårsaget af et ukendt motorkøretøj tilsvarende ikke bør være betinget af en selvrisiko for skadelidte.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at den nødvendige ændring af bekendtgørelsen vil kunne foretages med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse.

2.2.3. Dækning af skader forårsaget af motorkøretøjer uden nummerplader eller med falske eller ulovlige nummerplader

Det anføres i direktivets præambelbetragtning 5, at første motorkøretøjsforsikringsdirektiv medfører, at nationale forsikringsbureauer ofte er nødt til at tage stilling til de økonomiske konsekvenser af ulykker, som ikke har nogen forbindelse med den medlemsstat, hvor de er beliggende. Det skyldes, at køretøjer med falske eller ulovlige nummerplader er blevet betragtet som hjemmehørende i den medlemsstat, der har udstedt de originale nummerplader, uanset hvor et færdselsuheld er sket.

Det fastlægges på den baggrund i artikel 1 i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at et motorkøretøj uden nummerplader eller med falske eller ulovlige nummerplader skal anses som hjemmehørende i den medlemsstat, hvor køretøjet er impliceret i et uheld. Ændringen vil indebære, at garantifonden i det land, hvor et færdselsuheld finder sted, skal behandle skadesagen og betale evt. erstatning i stedet for garantifonden i det land, hvor de originale nummerplader oprindelig blev udstedt.

Som det fremgår under pkt. 2.2.2. ovenfor, er DFIM anerkendt som dansk erstatningsorgan og garantifond.

DFIM kan i medfør af bekendtgørelsens § 18, stk. 3, som garantifond udbetale erstatning til skadelidte som følge af færdselsuheld i Danmark, der er forårsaget af motorkøretøjer, der ikke er omfattet af en ansvarsforsikring. Motorkøretøjer uden nummerplader eller med falske eller ulovlige nummerplader vil ikke være dækket af en ansvarsforsikring. Der foreligger således allerede i dansk ret hjemmel til, at DFIM kan udbetale erstatning for skader, der forvoldes af et uforsikret motorkøretøj, der ikke er forsynet med nummerplade eller er forsynet med falsk eller ulovlig nummerplade. Dansk ret lever således allerede op til det krav, som opstilles i direktivet.

2.2.4. Kontrol af motorkøretøjers ansvarsforsikring

Første motorkøretøjsforsikringsdirektiv indeholder i artikel 2, stk. 1, en bestemmelse om, at de enkelte medlemsstater ikke må føre kontrol med, at køretøjer fra andre medlemsstater er omfattet af en ansvarsforsikring. Det samme gælder i relation til køretøjer, der er hjemmehørende i andre lande, og som kører ind i en medlemsstat fra en anden medlemsstat. Der er dog tilladt at udføre stikprøvekontrol.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 2, ændrer betingelserne for at foretage stikprøvekontrol, så en sådan skal foretages uden forskelsbehandling og som et led i en kontrol, der ikke alene an-

går forsikring. Det anføres i præambelbetragtning 6, at baggrunden for bestemmelsen er at lette fortolkningen og anvendelsen af betegnelsen »stikprøvekontrol«.

Efter færdselslovens § 76 kan skatteministeren fastsætte bestemmelser om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark. Der er fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 880 af 23. august 2004 om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 30, at kontrollen med, at udenlandske køretøjer under kørsel i Danmark overholder bl.a. kravet om at være omfattet af en ansvarsforsikring, skal gennemføres i form af stikprøvekontrol både ved grænsepassagen, og når køretøjerne er kommet ind i landet.

Direktivbestemmelsen giver anledning til en præcisering af bekendtgørelsens § 30, så det af bestemmelsen fremgår, at stikprøvekontrollen skal gennemføres som led i en generel kontrol, der ikke alene retter sig mod kravet om en lovpligtig ansvarsforsikring. Denne præcisering vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne ske med hjemmel i den gældende bestemmelse i færdselslovens § 76.

2.2.5. Offentlige og private fysiske og juridiske personer, der er undtaget fra forsikringspligten

I første motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 3 stilles der krav om, at motorkøretøjer skal være dækket af en forsikring. Der er mulighed for at gøre undtagelse fra dette krav i medfør af direktivets artikel 4, litra a. bl.a. for bestemte offentlige eller private fysiske og juridiske personer.

Hvis denne undtagelsesmulighed udnyttes af en medlemsstat, stiller første motorkøretøjsforsikringsdirektiv samtidig krav om, at den pågældende medlemsstat sikrer, at de skader, der forvoldes i andre medlemsstater, bliver dækket.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv udvider i artikel 1, stk. 3, litra a. medlemsstaternes forpligtelse til at sikre dækning for skader, der forvoldes af køretøjer, som tilhører fysiske og juridiske personer undtaget fra forsikringspligten. Udvidelsen indebærer en EU-retlig forpligtelse til at sikre, at også skader forvoldt på medlemsstatens eget territorium dækkes.

Det følger af færdselslovens § 109, at motordrevne køretøjer, der tilhører staten eller en kommune, er undtaget fra forsikringspligt efter § 105. Det skyldes, at staten og kommunerne kan være selvforsikrer. Justitsministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer. Denne hjemmel er ikke udnyttet.

Det fremgår af færdselslovens § 109. stk. 3, at staten eller den kommune, der ejer køretøjet, hæfter for erstatning i samme omfang som et forsikringselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring. Af § 2, stk. 2, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. følger, at en motorkøretøjsforsikring skal dække hele EU- og EØS-området. Hæftelsen er således ikke begrænset til skader, der sker i udlandet. Skadelidte vil således i samme omfang som i relation til motorkøretøjer, der er forsikret i et forsikringselskab, kunne få erstattet tab, der er forårsaget her i landet af et køretøj, der tilhører staten eller en kommune.

Den gældende lovgivning opfylder dermed allerede direktivets krav.

2.2.6. *Visse typer af køretøjer, der er undtaget fra forsikringspligten*

Første motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, litra b, giver medlemsstaterne mulighed for at gøre undtagelse fra kravet om ansvarsforsikring for bestemte arter af køretøjer (bl.a. visse landbrugsmaskiner) eller for køretøjer, der er forsynet med særligt kendemærke. I Danmark er denne mulighed ikke udnyttet.

Hvis en medlemsstat benytter sig af undtagelsesmuligheden, kan en anden medlemsstat kræve, at føreren et sådant køretøj ved kørsel i denne stat er i besiddelse af et gyldigt grønt kort, eller at han tegner en grænseforsikring. Der henvises til pkt. 2.1.5. ovenfor.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv ophæver i artikel 1, stk. 3, litra b, retten for medlemsstaterne til at kræve et grønt kort eller tegning af grænseforsikring. I stedet indføres en forpligtelse til at sikre, at køretøjer, der i andre medlemsstater er undtaget fra forsikringskravet, behandles på samme måde som køretøjer, der ikke er forsikrede. Det indebærer, at erstatningsorganet i en medlemsstat skal erstatte skader, som forvoldes af køretøjer, der er i en anden medlemsstat er undtaget fra forsikringspligten.

Betragtning 8 i direktivets præambel begrundet ændringen med, at ophævelsen af den systematiske grænsekontrol inden for EU ikke gør det muligt at kontrollere, at køretøjer, der passerer grænsen, er forsikret. Der er derfor ikke længere garanti for erstatning til ofre for ulykker, der forårsages af sådanne køretøjer i udlandet.

Som det fremgår af pkt. 2.2.3. udbetaler DFIM som garantifond i medfør af § 18, stk. 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. erstatning til skadelidte som følge af færdselsuheld i Danmark, der er forårsaget af uforsikrede motorkøretøjer. Der kan således efter gældende ret udbetales erstat-

ning for skader, der er forvoldt af et udenlandsk køretøj, som er undtaget fra forsikringspligten i det EU-land, hvor køretøjet er hjemmehørende, og dansk ret opfylder således det krav, som opstilles i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Bekendtgørelse nr. 880 af 23. august 2004 om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark indeholder imidlertid i § 2, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter føreren af visse køretøjer, der er hjemmehørende i EU-lande, skal være i besiddelse af gyldigt internationalt grønt forsikringskort eller af en grænseforsikringspolice udstedt af DFIM. Dette krav kan ikke længere opretholdes, og bestemmelsen vil derfor blive ophævet i overensstemmelse med direktivets krav.

Ændringen vil blive gennemført i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse i færdselslovens § 76, hvorefter der kan fastsættes regler om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark.

2.2.7. *Selvrisiko for skadelidte for tingsskade forvoldt af uforsikrede køretøjer*

Andet motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 4, forpligter de enkelte medlemsstater til at oprette eller godkende et organ, som mindst inden for den lovpligtige forsikrings grænser skal erstatte tingsskade og personskaade, der forvoldes af ukendte køretøjer, eller køretøjer, der ikke er omfattet af en lovpligtig ansvarsforsikring. Der er mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte en selvrisiko på op til 500 ECU, der kan gøres gældende over for skadelidte, der har lidt tingsskade som følge af uheld med uforsikrede køretøjer.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv ophæver i artikel 2 muligheden for at fastsætte en selvrisiko for tingsskade forvoldt af uforsikrede køretøjer. Det begrundes med, at en sådan forringelse beskyttelsen af skadelidte og skaber forskelsbehandling i forhold til skadelidte ved andre ulykker.

Det fremgår af § 18, stk. 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., at DFIM som garantifond erstatter skader, der skyldes uheld i Danmark, forårsaget af uforsikrede motorkøretøjer. Der er ikke i bestemmelsen fastsat regler om selvrisiko for skadelidte i forbindelse med tingsskade, og bestemmelsen opfylder således allerede det EU-retlige krav, som opstilles i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

2.2.8. *Betydningen af passagerers kendskab til førers spirituspåvirkning mv.*

Tredje motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 1, bestemmer, at en motorkøretøjsforsikring skal

dække ansvaret for personskade, der forvoldes på andre passagerer end føreren.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, stk. 1, præciserer denne bestemmelse, og stiller krav om, at passagerer ikke kan udelukkes fra forsikringsdækning med den begrundelse, at vedkommende vidste eller burde vide, at føreren af motorkøretøjet var spirituspåvirket eller påvirket af andre rusmidler på ulykkestidspunktet.

Det fremgår af præambelbetragtning 15, at passagerer normalt ikke i tilstrækkelig grad er i stand til at bedømme om en fører er spirituspåvirket. Det anføres i den forbindelse, at en målsætning om at tilskynde bilister til ikke at køre i bil under påvirkning af rusmidler ikke kan opnås ved at nedsætte forsikringsdækningen for passagerer, som lider skade ved ulykker. Det anføres endvidere, at det forhold, at skade på passagerer dækkes af køretøjets lovpligtige forsikring, er uden betydning for et eventuelt ansvar, som de kan ifalde i henhold til gældende national lovgivning, eller for størrelsen af den erstatning, der udredes ved en konkret ulykke. Den EU-retlige forpligtelse indebærer således, at en skadelidt ikke på forhånd skal kunne afskæres fra at kunne gøre et krav gældende over for et forsikringsselskab, hvorimod direktivet ikke regulerer spørgsmålet om, hvorvidt skadelidte har et erstatningskrav.

Efter færdselslovens § 101, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, erstatte skader, som køretøjet forvolder ved færdselsuheld mv. Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan dog i medfør af stk. 2 nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsættligt har medvirket til skaden, og erstatningen for tingsskade kan i medfør af stk. 3, nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden. Efter § 105, stk. 1, skal erstatningskrav mod den ansvarlige være dækket af en ansvarsforsikring.

Færdselslovens § 101, stk. 1, omfatter også passagerer i motorkøretøjer, som pådrager sig skader i forbindelse med færdselsuheld. Passagerer er således – uanset eventuelt kendskab til en førers spirituspåvirkethed – dækket af den lovpligtige ansvarsforsikring og kan gøre et krav gældende over for motorkøretøjets forsikringsselskab. Stk. 2 og 3 giver mulighed for i det enkelte tilfælde at nedsætte erstatningen eller lade erstatningen bortfalde på grund af egen skyld eller accept af risiko.

Som følge af, at direktivet alene regulerer det forhold, at skadelidte skal kunne gøre krav gældende over for forsikringen, når der foreligger et erstatnings-

krav, og ikke det erstatningsretlige spørgsmål om, hvorvidt skadelidte har et krav, lever dansk ret således op til direktivets krav.

2.2.9. Forsikringens dækningsomfang i forhold til fodgængere og cyklister mv.

Som nævnt i pkt. 2.2.8. opstiller tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv i artikel 1, stk. 1, et EU-retligt krav om, at en motorkøretøjsforsikring skal dække ansvaret for personskader på bl.a. passagerer i et køretøj.

Med det femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, stk. 2, udvides det EU-retlige krav til motorkøretøjsforsikringens dækningsomfang, idet forsikringen også skal dække personskade og tingsskade påført fodgængere, cyklister og andre ikkemotoriserede trafikanter.

Det anføres i præambelbetragtning 16, at bestemmelsen ikke foregriber spørgsmålet om hæftelsen for eller størrelsen af den erstatning, der udredes ved en konkret ulykke i henhold til national lovgivning. Heller ikke på dette punkt regulerer direktivet således spørgsmålet om, hvorvidt en skadelidt har et erstatningskrav som følge af uheldet.

Ansvaret for skader forvoldt af motordrevne køretøjer på fodgængere og cyklister mv. omfatter efter gældende dansk ret såvel personskade som tingsskade, jf. færdselslovens § 101, stk. 1, og der er ifølge færdselslovens § 105, stk. 1, krav om, at erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab.

Som følge af, at direktivbestemmelsen ikke regulerer spørgsmål om erstatningsansvar, men udelukker de dækningsomfanget for en lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer, opfylder de gældende regler i færdselsloven således de EU-retlige krav, der stilles med direktivet.

2.2.10. Forsikringens dækningsomfang i relation til køretøjer, der benyttes i en anden medlemsstat

Det tredje motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 2 bestemmer, at en lovpligtig ansvarsforsikring skal dække skader på hele Fællesskabets område. Forsikringsdækningen skal gives i henhold til lovgivningen i de enkelte medlemsstater, eller i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor køretøjet er hjemmehørende, hvis denne dækning er større.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv indeholder i artikel 4, stk. 3, en udvidelse af dette krav. Der opstilles således et yderligere EU-retligt krav om, at den lovpligtige ansvarsforsikring også skal dække skader i perioder, hvor køretøjer befinder sig i en anden medlemsstat. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at forsikringen – formelt – dækker skader, der forvoldes

i udlandet. Forsikringen skal også forblive i kraft, når det forsikrede køretøj befinder sig uden for det land, hvor det er hjemmehørende.

Baggrunden for direktivbestemmelsen er ifølge præambelbetragtning 17 at forhindre, at forsikrings-selskaber i deres forsikringsbetingelser indfører klausuler om, at forsikringsaftalen bortfalder, hvis køretøjet i længere tid befinder sig uden for den medlemsstat, hvor det er indregistreret.

Det fremgår af færdselslovens § 105, stk. 4, at justitsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang forsikringen skal dække skader forvoldt i udlandet.

I bekendtgørelse om ansvarsforsikring er det i § 2, stk. 2, bestemt, at den lovpligtige ansvarsforsikring skal dække hele Den Europæiske Unions og Det Europæiske Samarbejdsområdes område på grundlag af betaling af en enkelt præmie. Forsikringen skal give den dækning, der følger af lovgivningen i en given medlemsstat, eller den dækning, der kan kræves efter dansk lovgivning, hvis denne dækning er større.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af bestemmelsen, at forsikringen også skal dække perioder, hvor det forsikrede køretøj befinder sig i en anden medlemsstat. Denne præcisering vil blive foretaget ved en ændring af bekendtgørelsen, så det udelukkes, at der i forsikringspolicer kan fastsættes vilkår om, at forsikringsaftalen bortfalder, hvis køretøjet i længere tid befinder sig uden for Danmark. Denne præcisering vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne ske med hjemmel i den nuværende bemyndigelsesbestemmelse i færdselslovens § 105, stk. 4.

2.2.11. Stedet for risikoens beståen i relation til importerede motorkøretøjer

Artikel 1, stk. 4, i andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv opstiller en EU-retlig forpligtelse for de enkelte medlemsstater til at oprette eller godkende et organ, som skal erstatte skader, der forvoldes af køretøjer uden ansvarsforsikring.

Hvis et køretøj føres fra én medlemsstat til en anden, typisk ved privatimport, og i bestemmelseslandet er involveret i et færdselsuheld, inden der er tegnet en forsikring, medfører andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at erstatningsorganet i oprindelsesstaten vil skulle erstatte skader, der er en følge af uheldet. Det skyldes, at risikoen anses for at bestå i oprindelsesstaten.

I femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, stk. 4, ændres stedet for risikoens beståen i de tilfælde, hvor køretøjer sendes fra én medlemsstat til en anden. Stedet for risikoens beståen skal i stedet være den

modtagende medlemsstat i 30 dage fra det tidspunkt, hvor køberen har fået køretøjet leveret, selv om køretøjet ikke formelt er registreret. Ændringen indebærer, at garantifonden i den modtagende medlemsstat (i Danmark DFIM) i den anførte periode vil skulle erstatte eventuelle skader, der forvoldes af de pågældende uforsikrede køretøjer. Skader, der forvoldes efter udløbet af tredivedagesperioden vil, hvis forsikring fortsat ikke er tegnet, skulle erstattes af garantifonden i køretøjets oprindelsesland.

Som beskrevet i pkt. 2.2.7. erstatter DFIM i medfør af § 18, stk. 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring skader, som er en følge af uheld i Danmark, der er forvoldt af et uforsikret motorkøretøj. Bestemmelsen giver således allerede mulighed for at udbetale erstatning i de tilfælde, der kræves i henhold til direktivet, og bestemmelsen lever således allerede op til det EU-retlige krav, der følger af direktivets artikel 4, stk. 4, vedrørende importerede motorkøretøjer.

Finanstilsynet har imidlertid oplyst, at direktivbestemmelsen vil nødvendiggøre en ændring af reglen om risikoens beliggenhed i § 2 i bekendtgørelse nr. 490 af 7. juni 1994 om overdragelse af danske forsikringsselskabers forsikringsbestande tegnet ved fri etableringsret eller fri tjenesteydelsesvirksomhed.

Finanstilsynet har oplyst, at ændringen vil blive gennemført ved udstedelse af ny bekendtgørelse med hjemmel i § 42 i lov om finansiel virksomhed.

2.2.12. Forbud mod at gøre selvrisiko gældende over for skadelidte

Direktivet fastsætter i artikel 4, stk. 4, endvidere et EU-retligt krav om, at forsikringsselskaber ikke må gøre en selvrisiko gældende over for skadelidte, der har været impliceret i uheld forårsaget af et forsikret motorkøretøj. Bestemmelsen skal sikre en passende beskyttelse af skadelidte ved ulykker, hvor motorkøretøjer er impliceret.

Bekendtgørelse om ansvarsforsikring bestemmer i § 3, stk. 3, at det ikke mellem forsikringsselskabet og forsikringstageren kan aftales, at skadelidte helt eller delvist skal bære risikoen for de skader, der hører under forsikringen, og den gældende lovgivning lever således allerede op til det nye krav, der stilles i direktivet.

2.2.13. Skadelidtes mulighed for at rette et direkte krav mod forsikringsselskabet

Direktivet fastsætter yderligere i artikel 4, stk. 4, et EU-retligt krav om, skadelidte skal kunne rejse et direkte krav mod skadevolderens forsikringsselskab.

Dette krav gælder allerede i henhold til fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 3, men heri er

kravet begrænset til ulykker, der indtræffer i en anden medlemsstat end skadelidtes bopælsstat. Den nye direktivbestemmelse udvider således det EU-retlige krav til at omfatte enhver ulykke forvoldt af motorkøretøjer inden for EU/EØS. Baggrunden for udvidelsen er ifølge præambelbetragtning 21, at det er af væsentlig betydning for skadelidte at have mulighed for at rette et sådant direkte krav mod et forsikringsselskab.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., at forsikringsselskaber skal tegne ansvarsforsikringer således, at ethvert forsikringsansvar i forhold til skadelidte påhviler selskabet. Bekendtgørelsen sikrer således med sin nuværende udformning, at en skadelidte kan rette et erstatningskrav direkte mod et køretøjs ansvarsforsikringsselskab, uanset om skaden sker her i landet eller i udlandet, og den gældende bestemmelse opfylder derfor det krav, som opstilles i direktivet.

2.3. Betydningen af udpegning af skadebehandlingsrepræsentant

Det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv indeholder i artikel 4 regler om udpegning af skadebehandlingsrepræsentanter i andre medlemslande. Sådanne skadebehandlingsrepræsentanter er bemyndiget til at behandle skadesager for de udpegende forsikringsselskabers regning.

Det følger af artikel 4, stk. 8, at udpegning af en skadebehandlingsrepræsentant ikke i sig selv kan betragtes som oprettelse af et agentur eller en filial i henhold til artikel 1, litra b), i direktiv 92/49/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), og skadebehandlingsrepræsentanten betragtes ikke som et etableret forretningssted i henhold til artikel 2, litra c), i direktiv 88/357/EØF (andet skadesforsikringsdirektiv) eller et forretningssted i henhold til Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EF-Domskonventionen).

Bestemmelsen i artikel 4, stk. 8, ændres med det femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Ændringen består i, at henvisningen til Bruxelles-konventionen kun opretholdes i relation til Danmark, hvorimod der i relation til de øvrige medlemslande henvises til forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I-forordningen).

Baggrunden for direktivændringen er, at Bruxelles-konventionen er blevet afløst af Bruxelles I-forordningen, der som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender imidlertid ikke er binden-

de for og ikke finder anvendelse i Danmark. I forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater gælder således fortsat Bruxelles-konventionen, og henvisningen til konventionen opretholdes derfor for Danmarks vedkommende. Fællesskabet og Danmark har den 19. oktober 2005 underskrevet en såkaldt parallelaftale, hvorefter Danmark på mellemstatsligt grundlag bliver tilknyttet Bruxelles I-forordningen. Justitsministeriet vil i denne folketingssamling fremsætte lovforslag om de nødvendige lovændringer. Såfremt lovforslaget vedtages, og Danmark herefter ratificerer parallelaftalen, vil henvisningen til Bruxelles-konventionen miste sin betydning i forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-lande.

Direktivændringen berører ikke princippet om, at udpegelsen af en skadebehandlingsrepræsentant ikke i sig selv kan betragtes som et forretningssted i henhold til Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager. Der er således ikke anledning til at foretage lovændringer som følge af direktivbestemmelsen.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

Som anført ovenfor vil vedtagelse af lovforslaget skulle følges op af en række administrative ændringer i gældende bekendtgørelser med henblik på opfyldelse af de nye EU-retlige krav. Dette omfatter bl.a. fastsættelse af regler om forsikringsselskabernes pligt til at afgive attester til forsikringstager om skader og skadefri kørsel (pkt. 2.1.2. ovenfor), regler om udvidelse af anvendelsesområdet for pligten til at afgive begrundet tilbud, således at også f.eks. skader som følge af færdselsuheld, der sker i skadelidtes hjemland, vil være omfattet (pkt. 2.1.3. ovenfor) og regler om udvidelse af informationskontorernes (i Danmark DFIM's) pligt til at videregive relevante oplysninger til personer, der er impliceret i færdselsuheld, og om registrering af sådanne oplysninger (pkt. 2.1.4. ovenfor).

De nævnte regler, der tilsigter at forhøje beskyttelsesniveauet for skadelidte ved færdselsuheld, skønnes at ville have visse negative administrative konsekvenser for erhvervslivet. Reglerne vil omvendt have positive administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, jf. EU-Tidende 2005, L 149, s. 14.

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Opfølgende administrativ ophævelse af forpligtelsen til at føre registre over grønne kort og grænseforsikringspolicer	De forudsatte opfølgende administrative ændringer forventes at ville have visse negative konsekvenser
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	De opfølgende administrative ændringer vil indebære et forhøjet beskyttelsesniveau for skadelidte ved færdselsuheld i EU	Ingen
Forholdet til EU-retten	Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EU-Tidende 2005, L 149, s. 14)	

4. Høring

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende organisationer mv.:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Københavns Byret samt retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Advokatrådet, Amdsrådsforeningen, Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik, Business Danmark, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring, Dansk Industri, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Køreskole Forening, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik, Danske Busvognmænd, Danske Kørelæreres Landsforbund, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Invalideorganisationer, Forbrugerrådet, Forende Danske Motorejere, Forsikring &

Pension, Frederiksberg Kommune, HTS-A, HTSI, Kommunernes Gensidige Forsikringsselskab, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, NOAH-Trafik, Storkøbenhavns Taxinævn, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (færdselslovens § 105, stk. 3)

Efter den gældende bestemmelse i færdselslovens § 105, stk. 3, reguleres mindstebeløbene for den lovpligtige ansvarsforsikrings dækningsomfang hvert år pr. 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov nr. 373 af 28. maj 2003 om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 1 million delvise kronebeløb. For 2006 er mindstebeløbet for personskade 91 mio. kr. og for tingsskade 18 mio. kr.

Det foreslås, at der i bestemmelsen indsættes en bemyndigelse til justitsministeren, hvorefter der vil kunne foretages yderligere regulering af erstatningsbeløbene i færdselslovens § 105, stk. 2, med henblik på at gennemføre femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Direktivets mindstebeløb udgør 5 mio. EUR for personskade og 1 mio. EUR for tingsskade, svarende til henholdsvis ca. 37,5 mio. kr. og ca. 7,5 mio. kr.

Der vil kun være anledning til at udnytte bemyndigelsen, hvis direktivets mindstebeløb efter regulering i henhold til det europæiske forbrugerprisindeks (EICP), jf. Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser, på et tidspunkt måtte nødvendiggøre en supplerende regulering af færdselslovens mindstebeløb ud over den gældende reguleringsmekanisme.

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at gennemføre dele af artikel 2 i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv i dansk ret.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.

Til nr. 2 (færdselslovens § 107, stk. 1)

Forslaget indebærer, at justitsministeren administrativt vil kunne fastsætte regler om forsikringsselskabernes pligt til at udstede skadesattester om erstatningskrav fra tredjemand for skader, der berører et forsikret køretøj, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav.

Det er således hensigten at fastsætte en bestemmelse i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., der forpligter forsikringsselskaber til på begæring fra en forsikringstager at udstede en skadesattest vedrørende den anmodendes lovpligtige motorkøretøjsforsikring. Skadesattesten skal indeholde oplysning om erstatningskrav fra tredjemand for skader, der har relation til det forsikrede køretøj, eller hvis der ikke foreligger sådanne krav, oplysning herom. Attesten skal angå en periode på fem år forud for dens udstedelse. Forsikringstager skal modtage attesten inden 15 dage fra anmodningen.

Det er endvidere hensigten i medfør af færdselslovens § 118, stk. 8, at fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af de administrativt fastsatte bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at gennemføre dele af femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, stk. 4, i dansk ret.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (færdselslovens § 115 a, stk. 4)

Det foreslås at ændre den nuværende bemyndigelsesbestemmelse i færdselslovens § 115 a, stk. 4, så bestemmelsen også med henblik på at gennemføre femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv vil give justitsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om udbetaling af erstatning fra erstatningsorganet, om erstatningsorganets virksomhed samt om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters behandling af erstatningskrav.

Det er hensigten i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., at udvide anvendelsen af begrundede tilbud og begrundede svar. Der vil således blive fastsat regler om afgivelse af begrundet tilbud og begrundet svar i forbindelse med færdselsuheld forårsaget af alle ansvarsforsikrede køretøjer. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om begrundet tilbud ved behandling af erstatningssager i henhold til bekendtgørelsens § 18, så der også skal gives begrundet tilbud inden for 3 måneder i de tilfælde, hvor DFIM som garantifond erstatter skader, der forvoldes af ukendte eller uforsikrede motorkøretøjer. Strafbestemmelsen i bekendtgørelsen vil blive udvidet tilsvarende.

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at gennemføre dele af femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4 i dansk ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (færdselslovens § 115 b, stk. 1)

Forslaget indebærer, at DFIM som informationskontor vil få mulighed for at indsamle og videregive de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager, jf. femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 5, stk. 4. Den gældende bestemmelse i § 115 b, stk. 1, omfatter alene oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold.

De grundlæggende oplysninger må antages typisk at være oplysninger om køretøjers registreringsnummer, forsikringsforhold (selskab og policenummer), de involverede parters navne og adresser, telefonnummer mv. og skadestedets adresse samt oplysningerne i politirapporten eller skadesanmeldelsen om det faktiske hændelsesforløb ved uheldet samt en skitse over uheldet. Det bemærkes, at der ikke vil blive tale om behandling af personnumre.

Lovforslagets § 1, nr. 6, indeholder en ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i færdselslovens § 115 b, stk. 2. Efter forslaget vil justitsministeren kunne

fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der er omfattet af § 115 b, stk. 1.

Til nr. 5 (færdselslovens § 115 b, stk. 1, nr. 3)

Forslaget indebærer, at informationskontorets opgave med at bistå skadelidte med oplysninger om forsikringsforhold mv. ikke længere vil være betinget af, at skaden er sket i en anden medlemsstat end skadelidtes hjemland. Også personer med bopæl her i landet vil således fremover kunne rette henvendelse til DFIM som informationskontor i forbindelse med skader, der sker i Danmark.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (færdselslovens § 115 b, stk. 2)

Det foreslås at ændre den nuværende bemyndigelsesbestemmelse i færdselslovens § 115 b, stk. 2, så bestemmelsen også med henblik på at gennemføre femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv vil give justitsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om informationskontorets virksomhed, samt om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters pligt til at give oplysninger til informationskontorerne i Danmark og de øvrige EU-medlemsstater.

Det er hensigten at ophæve bestemmelsen i § 21, stk. 2, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 585 af 9. juli 2002 ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., så DFIM som informationskontor ikke længere skal koordinere indsamling og formidling af oplysninger om nummeret på det grønne kort eller på grænseforsikringspolitien for visse køretøjer fra EU-lande, der er undtaget fra pligten til at være omfattet af en forsikring.

Det er endvidere hensigten at ændre bestemmelserne i bekendtgørelsens §§ 22 og 23, så informationskontorets pligt til at videregive oplysninger udvides til sager, hvor skaden er sket i skadelidtes hjemland. Informationskontorets pligt til at afgive oplysninger vil endvidere blive udvidet både i relation til den personkreds, der har krav på oplysninger, og i relation til de

typer af oplysninger, som skal videregives, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 4 (ændring af færdselslovens § 115 b, stk. 1). Endelig vil der blive fastsat regler om, i hvilket omfang oplysningerne skal foreligge i elektronisk form.

Videregivelsen af personoplysninger skal efter fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv ske i overensstemmelse med nationale regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse af behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige lov om behandling af personoplysninger (persondataloven). De samme regler vil finde anvendelse i forbindelse med videregivelse af oplysninger i henhold til reglerne i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Det anførte indebærer bl.a., at persondatalovens materielle behandlingsregler i §§ 6-8 finder anvendelse ved informationskontorets behandling af oplysninger. I de tilfælde, hvor der undtagelsesvis kan blive tale om overførsel af oplysninger til tredjelande, skal det ske i overensstemmelse med persondatalovens regler herom.

Lovforslaget tilsigter at gennemføre dele af femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4 og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4. og 2.1.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Justitsministeren kan efter lovens ikrafttræden administrativt fastsætte regler i medfør af de foreslåede bestemmelser i færdselslovens §§ 107, stk. 1, 115 a, stk. 4, og 115 b, stk. 2. Disse regler vil alene omfatte anmodninger og skader, der fremsættes henholdsvis indtræder efter disse administrative reglers ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 105. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. De i § 105, stk. 2, nævnte beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 1 million delelige kronebeløb. Justitsministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

Stk. 4. ---

§ 107. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse, herunder om forsikringsselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et ansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer.

Stk. 2-4. ---

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 14. november 2005, som ændret ved lov nr. 303 af 19. april 2006, § 21 i lov nr. 309 af 19. april 2006 og § 9 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 105, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) foretage yderligere regulering af de i § 105, stk. 2, nævnte beløb.«

2. I § 107, stk. 1, indsættes efter »lovpligtige ansvarsforsikringer«: », og om forsikringsselskabers pligt til at udstede attester om erstatningskrav for skader, som berører et forsikret køretøj, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav«.

§ 115 a. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om udbetaling af erstatning fra erstatningsorganet og om erstatningsorganets virksomhed. Justitsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters behandling af erstatningskrav omfattet af det i 1. pkt. nævnte direktiv.

§ 115 b. Justitsministeren opretter eller anerkender et informationskontor, der efter en skade forvoldt af et motordrevet køretøj bistår med at skaffe oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold, hvis skadelidte er bosat i Danmark, køretøjet er forsikret eller hjemmehørende i Danmark eller skaden er sket i Danmark. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) skadelidte er bosat i en medlemsstat i Den Europæiske Union,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den, hvor skadelidte er bosat, eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 2. Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om informationskontorets virksomhed samt om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters pligt til at give oplysninger til det i stk. 1 nævnte informationskontor og til informationskontorer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union.

3. I § 115 a, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og i 2. pkt., ændres »omfattet af det i 1. pkt. nævnte direktiv« til: »med henblik på at gennemføre de i 1. pkt. nævnte direktiver«.

4. I § 115 b, stk. 1, ændres »oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold« til: »de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager«.

5. § 115 b, stk. 1, nr. 3, affattes således:

- 3) skaden er sket i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

6. I § 115 b, stk. 2, indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og efter »informationskontorets virksomhed« indsættes: », herunder om, hvilke oplysninger der er omfattet af stk. 1,«.

**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF
af 11. maj 2005**

**om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, artikel 55 og artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,²⁾

efter proceduren i traktatens artikel 251,³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ansvarsforsikring for motorkøretøjer (motorkøretøjsforsikring) er af særlig betydning for Europas borgere, uanset om de er forsikringstagere eller ofre for en ulykke. Den har ligeledes en væsentlig betydning for forsikringsselskaberne, da den udgør den største del af skadesforsikringsmarkedet i Fællesskabet. Motorkøretøjsforsikring har også indflydelse på fri bevægelighed for personer og køretøjer. Det bør derfor være en væsentlig prioritet for Fællesskabet på området for finansielle tjenesteydelser at styrke og konsolidere det indre marked for motorkøretøjsforsikring.

(2) Der er allerede taget væsentlige skridt i denne retning med Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse,⁴⁾ Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer,⁵⁾ Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer,⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyr-

des tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (fjerde motorkøretøjsforsikrings direktiv).⁷⁾

(3) Fællesskabets ordning for motorkøretøjsforsikringer bør ajourføres og forbedres. Dette behov er blevet bekræftet af resultaterne af en høring af erhvervslivet, forbrugerne og de skadelidtes organisationer.

(4) For at undgå eventuelle fejlfortolkninger af bestemmelserne i direktiv 72/166/EØF og gøre det lettere at forsikre køretøjer med midlertidige nummerplader bør definitionen af det område, hvor et køretøj er hjemmehørende, udtrykkelig omfatte den stat, hvis nummerplader køretøjet er forsynet med, uanset om nummerpladerne er permanente eller midlertidige.

(5) I overensstemmelse med direktiv 72/166/EØF er køretøjer med falske eller ulovlige nummerplader blevet betragtet som hjemmehørende i den medlemsstat, der har udstedt de originale nummerplader. Som følge af denne regel er nationale forsikringsbureauer ofte nødt til at tage stilling til de økonomiske konsekvenser af ulykker, som ikke har nogen forbindelse med den medlemsstat, hvor kontorerne er beliggende. Uden at ændre det almindelige kriterium, hvorefter nummerpladen afgør, hvilket område et køretøj er hjemmehørende i, bør der fastsættes en særlig regel i tilfælde af ulykker, der forårsages af et køretøj uden nummerplader eller med nummerplader, der ikke eller ikke længere svarer til køretøjet. Alene for at lette behandlingen af skadesager bør det område, hvor køretøjet er hjemmehørende, i sådanne tilfælde anses for at være det område, hvor ulykken fandt sted.

(6) For at lette fortolkningen og anvendelsen af betegnelsen »stikprøvekontrol« i direktiv 72/166/EØF bør denne bestemmelse gøres klarere. Forbuddet mod systematisk kontrol af motorkøretøjsforsikringer bør både gælde for køretøjer,

der er hjemmehørende på en anden medlemsstats område, og for køretøjer, der er hjemmehørende på et tredjelands område, men som indpasseres fra en anden medlemsstats område. Kun kontrol, der ikke sker systematisk, ikke er diskriminerende, og som foretages som led i kontrol, der ikke alene vedrører forsikringskontrol, bør være tilladt.

(7) Ifølge artikel 4, litra a), i direktiv 72/166/EØF kan medlemsstaterne fravige det almindelige krav om, at der skal tegnes lovpligtig forsikring for køretøjer tilhørende bestemte offentlige eller private fysiske og juridiske personer. I tilfælde af ulykker forårsaget af disse køretøjer skal den medlemsstat, der således fraviger kravene, udpege en myndighed eller et organ til at betale erstatning til ofre for ulykker, som er indtruffet i en anden medlemsstat. Der bør foretages de fornødne ændringer i ovennævnte direktiv for at sikre, at der ikke kun betales behørig erstatning til ofre for ulykker forårsaget af disse køretøjer i udlandet, men også til ofre for ulykker, som er indtruffet i den medlemsstat, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende, uanset om de skadelidte har bopæl på denne stats område eller ej. Medlemsstaterne bør endvidere sikre, at listen over personer, som er fritaget fra lovpligtig forsikring, og de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for betaling af erstatning til ofre for ulykker, der er forårsaget af disse køretøjer, meddeles Kommissionen og offentliggøres af denne.

(8) Ifølge artikel 4, litra b), i direktiv 72/166/EØF kan en medlemsstat fravige det almindelige krav om, at der skal tegnes lovpligtig forsikring for bestemte typer af køretøjer eller for køretøjer, der er forsynet med særligt kendemærke. I så fald har de andre medlemsstater ret til at kræve, at motorkøretøjer, der kommer ind på deres område, er dækket af et gyldigt grønt kort eller en aftale om forsikring på grænseplader for at sikre, at der udbetales erstatning til skadelidte ved enhver ulykke, der forårsages af disse køretøjer på deres område. Eftersom ophævelsen af grænsekontrollen inden for Fællesskabet ikke gør det muligt at sikre, at køretøjer, der passerer grænsen, er forsikret, er der imidlertid ikke længere garanti for erstatning til ofre for ulykker, der forårsages i udlandet. Det bør endvidere sikres, at ikke blot ofre for ulykker, som forårsages af disse køretøjer i udlandet, men også ofre for ulyk-

ker i den medlemsstat, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende, modtager behørig erstatning. Med henblik herpå bør medlemsstaterne behandle ofre for ulykker, der forårsages af disse køretøjer, på samme måde som ofre for ulykker, som er forårsaget af uforsikrede køretøjer. Som fastsat i artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF skal der udbetales erstatning til ofre for ulykker forårsaget af uforsikrede køretøjer via erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor ulykken indtraf. Ved udbetaling til ofre for ulykker forårsaget af køretøjer, som er omfattet af undtagelsen, bør erstatningsorganet søge regres mod organet i den medlemsstat, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende. Efter en periode på fem år efter dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen, hvis det er relevant, på baggrund af erfaringen med gennemførelsen og anvendelsen af denne undtagelse forelægge forslag om at erstatte eller ophæve den. Den tilsvarende bestemmelse i direktiv 2000/26/EF bør ligeledes ophæves.

(9) Med henblik på at præcisere anvendelsen af direktiverne om forsikring af motorkøretøjer i overensstemmelse med traktatens artikel 299 bør henvisningen til en medlemsstats ikke-europæiske territorium i artikel 6 og artikel 7, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF udgå.

(10) Medlemsstaternes forpligtelse til at garantere forsikringsdækning for visse mindstebeløb udgør et væsentligt element til sikring af beskyttelsen af skadelidte. De mindstebeløb, der er fastsat i direktiv 84/5/EØF, bør ikke kun pristalsreguleres, men reelt forøges for at styrke beskyttelsen af skadelidte. Mindstebeløbet for dækning ved personskade bør være af en sådan størrelse, at alle ofre for ulykker med meget alvorlige kvæstelser til følge er beskyttede i dækkende og rimeligt omfang, dog således at der tages højde for, at der kun sjældent sker ulykker, hvor flere personer kommer til skade, eller hvor flere personer pådrager sig meget alvorlige kvæstelser ved samme ulykke. Et mindstebeløb for dækning på 1000000 EUR pr. skadelidt eller 5000000 EUR for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte, forekommer rimeligt og tilstrækkeligt. For at lette indførelsen af disse mindstebeløb bør der indføres en overgangsperiode på fem år fra datoen for gennemførelsen af dette direktiv. Medlemsstaterne bør forhøje beløbene til mindst halvdelen af de fastsatte niveauer inden tredive måneder fra datoen for gennemførelsen.

(11) For at sikre, at mindstebeløbet for dækning ikke udhules med tiden, bør der indføres en periodebestemt justeringsbestemmelse med udgangspunkt i det europæiske forbrugerprisindeks (EICP) fra Eurostat, som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser.⁹⁾ Der bør fastsættes procedureregler for en sådan justering.

(12) Direktiv 84/5/EØF, efter hvilket medlemsstaterne med henblik på at forhindre svig kan begrænse eller udelukke udbetalinger fra erstatningsorganet ved tingsskade, der er forårsaget af et ukendt køretøj, kan i visse tilfælde forhindre, at der udbetales rimelig erstatning til skadelidte. Denne mulighed for at begrænse eller udelukke, at der udbetales erstatning, fordi køretøjet ikke er identificeret, bør ikke forekomme, hvis organet har udbetalt erstatning for væsentlig personskade til et offer for samme ulykke, hvor der skete tingsskade. Medlemsstaterne kan pålægge ofret for tingsskaden en selvrisko, der dog ikke må overskride den grænse, der er fastsat i direktivet. Betingelserne for, at personskade kan anses for væsentlig, bør fastsættes i den nationale lovgivning eller i de administrative bestemmelser i den medlemsstat, hvor ulykken indtræffer. Ved fastsættelsen af disse betingelser kan medlemsstaten bl.a. tage hensyn til, om skaden har krævet hospitalsbehandling.

(13) I øjeblikket findes der en valgmulighed i direktiv 84/5/EØF, hvorefter medlemsstaterne kan tillade en selvrisko indtil et vist beløb, som kan gøres gældende over for skadelidte ved tingsskade forårsaget af køretøjer, der ikke er forsikret. Denne valgmulighed forringer beskyttelsen af skadelidte og skaber forskelsbehandling i forhold til skadelidte ved andre ulykker. Denne valgmulighed bør derfor ikke længere tilledes.

(14) Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser,⁹⁾ bør ændres, således at forsikringsselskabernes filialer kan blive repræsentanter for forsikringsvirksomhed inden for motor-køretøjer, som det allerede er tilfældet med anden forsikringsvirksomhed.

(15) Det forhold, at passagerer i køretøjet er dækket af forsikringen, er et væsentligt frem-skridt, der er opnået med den gældende lovgivning. Dette formål ville blive bragt i fare, hvis en national lovgivning eller en klausul i en forsikringskontrakt udelukkede passagerer fra forsikringsdækning, såfremt de vidste eller burde have vidst, at føreren af køretøjet var påvirket af spiritus eller andre rusmidler, da ulykken fandt sted. Passageren er normalt ikke i tilstrækkelig grad i stand til at bedømme, om føreren er påvirket. Målsætningen om at tilskynde bilister til ikke at køre bil under påvirkning af rusmidler nås ikke ved at nedsætte forsikringsdækningen for passagerer, som bliver ofre for en trafikulykke. Det forhold, at disse passagerer dækkes af køretøjets lovpligtige forsikring er uden betydning for et eventuelt ansvar, som de kan ifalde i henhold til gældende national lovgivning, eller for størrelsen af den erstatning, der udredes ved en konkret ulykke.

(16) Person- og tingsskade, som lides af fodgængere, cyklister og andre ikke-motoriserede trafikanter, der normalt er de svageste parter i en ulykke, lider, bør dækkes af den lovpligtige forsikring for det køretøj, der har været involveret i ulykken, såfremt de skadelidte er berettiget til erstatning i henhold til de nationale civile retlige bestemmelser. Dette foregriber ikke spørgsmålet om hæftelsen for eller størrelsen af den erstatning, der udredes ved en konkret ulykke i henhold til national lovgivning.

(17) Visse forsikringsselskaber har indføjet klausuler i forsikringspolicer om, at aftalen bortfalder, hvis køretøjet i længere tid end en nærmere angivet periode befinder sig uden for den medlemsstat, hvor det er indregistreret. Denne praksis er i strid med princippet i direktiv 90/232/EØF, hvorefter den lovpligtige ansvarsforsikring bør dække hele Fællesskabets område på grundlag af én enkelt præmie. Det bør derfor specificeres, at forsikringsdækningen gælder for hele aftalens løbetid, selv om køretøjet i en given periode befinder sig i en anden medlemsstat, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes nationale lovgivning om indregistrering af køretøjer.

(18) Der bør tages initiativ til at gøre det lettere at skaffe forsikringsdækning for køretøjer, der indføres fra én medlemsstat til en anden, selv om køretøjet endnu ikke er indregistreret i den modtagende medlemsstat. Der bør gives mulighed

for en midlertidig undtagelse fra den almindelige regel, der fastlægger den medlemsstat, hvor risikoen foreligger. I en periode på tredive dage fra den dato, hvor køretøjet leveres til, stilles til rådighed for eller sendes til køberen, bør den modtagende medlemsstat betragtes som den medlemsstat, hvor risikoen foreligger.

(19) En person, som ønsker at tegne en ny motorkøretøjsforsikring hos et andet forsikringssselskab, bør kunne dokumentere sit ulykkes- og skadesforløb under den tidligere forsikringsaftale. Forsikringstageren bør på et hvilket som helst tidspunkt have ret til at anmode om en erklæring om skader eller skadefri kørsel med det eller de køretøjer, der er dækket af forsikringsaftalen, i det mindste for de seneste fem år af forsikringsforholdet. Forsikringssselskabet eller ethvert organ, som er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig forsikring eller udstede sådanne erklæringer, bør stille denne erklæring til rådighed for forsikringstageren inden femten dage fra anmodningen.

(20) For at sikre en passende beskyttelse af skadelidte ved motorkøretøjsulykker bør medlemsstaterne ikke give forsikringssselskaberne tilladelse til at fastsætte en selvrisiko, som kan gøres gældende over for skadelidte.

(21) Retten til at påberåbe sig en forsikringsaftale og rette et krav direkte mod forsikringssselskabet har væsentlig betydning for beskyttelsen af skadelidte ved en ulykke, som involverer et motorkøretøj. Direktiv 2000/26/EF giver skadelidte ved ulykker, som indtræffer i en anden medlemsstat end den, hvor den skadelidte er bosat, og som er forårsaget af køretøjer, som er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat, en ret til at rejse krav direkte mod det selskab, hvor skadevolder er ansvarsforsikret. Med henblik på at fremme en effektiv og hurtig sagsbehandling samt i videst mulige omfang at undgå omkostningskrævende søgsmål, bør denne ret udtrækkes til at omfatte skadelidte ved enhver ulykke forvoldt af motorkøretøjer.

(22) For at øge beskyttelsen af alle ofre for ulykker forvoldt af motorkøretøjer bør fremgangsmåden vedrørende et »begrundet tilbud«, som er fastsat i direktiv 2000/26/EF, dække alle typer ulykker forvoldt af motorkøretøjer. Samme fremgangsmåde bør finde tilsvarende anvendelse, såfremt skadesbehandlingen afvikles efter

ordningen med nationale forsikringsbureauer som fastlagt i direktiv 72/166/EØF.

(23) For at lette skadelidtes adgang til at søge erstatning bør informationskontorerne, som er oprettet i henhold til direktiv 2000/26/EF, ikke kun give oplysninger om ulykker, der er omfattet af dette direktiv, men også give lignende oplysninger om samtlige ulykker forårsaget af motorkøretøjer.

(24) Skadelidte kan sagsøge forsikringsgiveren i den medlemsstat, hvor skadelidte har sin bopæl, jf. artikel 11, stk. 2, sammenholdt med artikel 9, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.¹⁰⁾

(25) Da direktiv 2000/26/EF blev vedtaget inden vedtagelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, der trådte i stedet for Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om samme emne for en række medlemsstater, bør henvisningen i direktivet til denne konvention tilpasses, hvor det er relevant.

(26) Derfor bør Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF ændres –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 72/166/EØF

Direktiv 72/166/EØF ændres således:

- 1) Artikel 1, nr. 4, ændres således:
 - a) Første led affattes således:
 - »– den stats område, hvis nummerplader køretøjet er forsynet med, uanset om nummerpladen er permanent eller midlertidig eller,«
 - b) Som nyt led indsættes:
 - »– i tilfælde af, at køretøjet ikke er forsynet med en nummerplade, eller er forsynet med en nummerplade, der ikke eller ikke længere svarer til køretøjet, og er involveret i en ulykke, den stats område, hvor ulykken fandt sted ved behandling af skadesager som fastsat i artikel 2, stk. 2, første led eller i artikel 1, stk. 4, i Rådets

andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer.¹¹⁾

2) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne fører ikke kontrol med ansvarsforsikring for køretøjer, der normalt er hjemmehørende på en anden medlemsstats område, eller for køretøjer, der normalt er hjemmehørende på et tredjelands område, når de kommer ind på deres område fra en anden medlemsstats område. De kan dog føre kontrol med forsikringer, såfremt dette ikke sker systematisk, ikke er diskriminerende og foretages som led i en kontrol, som ikke alene vedrører forsikringskontrol.«

3) Artikel 4 ændres således:

a) I litra a), andet afsnit

i) første punktum, indsættes ordene:

»i denne medlemsstat og« mellem »dækning af skader forvoldt« og »i andre medlemsstater«.

ii) affattes sidste punktum således:

»Den fremsender Kommissionen en liste over de personer, der er undtaget fra forsikringspligten, og de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for erstatningsspørgsmål. Kommissionen offentliggør listen.«

b) Litra b), andet afsnit, affattes således:

»I dette tilfælde sikrer medlemsstaterne, at køretøjer som nævnt i første afsnit behandles på samme måde som køretøjer, for hvilke den i artikel 3, stk. 1, omhandlede lovpligtige forsikring ikke er tegnet. Erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor ulykken har fundet sted, kan herefter søge regres hos garantifonden som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF i den medlemsstat, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende.

Fem år efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer¹²⁾ aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om gennemførelsen og den praktiske anvendelse af denne bestemmelse. Når Kommissionen har gennemgået disse rapporter, frem-

sætter den i givet fald forslag om udskiftning eller ophævelse af denne undtagelse.

4) I artikel 6 og 7, stk. 1, udgår ordene »eller på en medlemsstats ikke-europæiske territorium«.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 84/5/EØF

Artikel 1 i direktiv 84/5/EØF affattes således:

»Artikel 1

1. Den forsikring, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, skal dække tingskade såvel som personskade.

2. Medlemsstaterne skal med forbehold af eventuelle bestemmelser om mere omfattende forsikringsdækning, der måtte gælde i medlemsstaterne, kræve lovpligtig forsikring for mindst følgende beløb:

a) ved personskade en mindstedækning på 1000000 EUR pr. skadelidt eller 5000000 EUR for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte

b) ved tingskade 1000000 EUR for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte.

Om nødvendigt kan medlemsstaterne indføre en overgangsperiode på op til fem år fra datoen for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer¹³⁾ til at tilpasse deres mindstebeløb for dækning til de beløb, der er fastsat i dette stykke.

Medlemsstater, der indfører en sådan overgangsperiode, underretter Kommissionen herom med angivelse af overgangsperiodens varighed.

Inden 30 måneder efter datoen for gennemførelsen af direktiv 2005/14/EF forhøjer medlemsstaterne forsikringsdækningen til mindst halvdel af de niveauer, der er fastsat i dette stykke.

3. Hvert femte år efter ikrafttrædelsen af direktiv 2005/14/EF eller udløbet af en overgangsperiode som nævnt i stk. 2 revideres de i dette stykke nævnte beløb i overensstemmelse med det europæiske forbrugerprisindeks (EICP), jf. Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindeks.¹⁴⁾

Beløbene justeres automatisk. Beløbene forhøjes med den procentuelle ændring i EICP, der er sket i perioden, dvs. i de fem år, der går umiddelbart forud for justeringen, og afrundes opad til et multiplum af 10 000 EUR.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de justerede beløb og sørger for offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

4. Hver medlemsstat opretter eller godkender et organ, der mindst inden for den lovpligtige forsikrings grænser skal erstatte tingsskade og personskade, der forvoldes af et ukendt køretøj, eller et køretøj for hvilket den i stk. 1 omhandlede lovpligtige forsikring ikke er tegnet.

Første afsnit berører ikke medlemsstaternes ret til at tillægge eller undlade at tillægge dette organs intervention en subsidiær karakter samt til at fastlægge regler for regresretten mellem dette organ, den eller de personer, som er ansvarlige for uheldet, og andre forsikringsselskaber eller organer inden for social sikring, der skal yde skadelidte erstatning for samme skade. Medlemsstaterne må imidlertid ikke tillade, at organet gør udbetalingen af erstatning betinget af, at skadelidte på en eller anden måde godtgør, at skadevolderen er ude af stand til eller nægter at betale.

5. Skadelidte kan under alle omstændigheder henvende sig direkte til dette organ, som på grundlag af de oplysninger, skadelidte giver efter anmodning fra organet, er forpligtet til at give vedkommende et begrundet svar på spørgsmålet om dets intervention.

Medlemsstaterne kan imidlertid udelukke personer, der frivilligt har taget plads i det skadevoldende køretøj, fra organets intervention, når organet kan bevise, at de vidste, at dette ikke var forsikret.

6. Medlemsstaterne kan begrænse eller udelukke intervention fra organet ved tingsskade forvoldt af et ukendt køretøj.

Hvis organet har betalt erstatning for en væsentlig personskade til et offer for en ulykke, hvor der samtidig er forvoldt tingsskade af et uidentificeret køretøj, kan medlemsstaterne imidlertid ikke udelukke betaling af erstatning for tingsskade med den begrundelse, at køretøjet ikke er identificeret. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en selvrisko på højst 500 EUR, som ofret for en sådan tingsskade kan pålægges.

Betingelserne for, hvornår der foreligger væsentlig personskade, fastlægges i henhold til lovgivningen eller de administrative bestemmelser i den medlemsstat, hvor ulykken finder sted. I den forbindelse kan medlemsstaterne bl.a. tage hensyn til, om skaden har krævet hospitalsindlæggelse.

7. Hver medlemsstat anvender sine love og administrative bestemmelser på nævnte organs interventioner med forbehold af enhver anden praksis, som måtte være mere gunstig for skadelidte.«

Artikel 3

Ændring af direktiv 88/357/EØF

Artikel 12a, stk. 4, fjerde afsnit, andet punktum, i direktiv 88/357/EØF, udgår.

Artikel 4

Ændringer af direktiv 90/232/EØF

Direktiv 90/232/EØF ændres således:

1) I artikel 1 indsættes som nyt andet stykke efter første stykke:

»Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at enhver lovbestemmelse eller enhver klausul i en forsikringspolice, der udelukker en passager fra forsikringsdækning med den begrundelse, at han vidste eller burde have vidst, at føreren af køretøjet var påvirket af spiritus eller af et andet rusmiddel, da ulykken fandt sted, ikke har nogen indvirkning på krav fra en sådan passager.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 1a

Den forsikring, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF skal dække person- og tingsskade på fodgængere, cyklister og andre ikke-motoriserede trafikanter, der som følge af en ulykke, hvori et motorkøretøj er involveret, har ret til erstatning i henhold til den nationale civilret. Nærværende artikel berører hverken erstatningsansvaret eller skadesbeløbet.«

3) Artikel 2, første led, affattes således:

»— dækker hele Fællesskabets område på grundlag af en enkelt præmie og i hele aftalens løbetid, også i perioder hvor køretøjet

befinder sig i en anden medlemsstat under aftalens løbetid, og«

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4a

1. Når et køretøj sendes fra en medlemsstat til en anden, betragtes, uanset artikel 2, litra d), andet led, i direktiv 88/357/EØF,¹⁵⁾ den medlemsstat, hvor risikoen foreligger, som bestemmelsesmedlemsstat i tredive dage fra det tidspunkt, hvor køber har accepteret leveringen, selv om køretøjet ikke formelt er registreret i bestemmelsesmedlemsstaten.

2. Såfremt et køretøj bliver involveret i en ulykke i den i stk. 1 nævnte periode, mens det er uforsikret, skal det organ, hvortil der er henvist i artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF i bestemmelsesmedlemsstaten udrede den erstatning, der er fastsat i nævnte artikel.

Artikel 4b

Medlemsstaterne sikrer, at forsikringstager på ethvert tidspunkt har ret til at anmode om en erklæring om erstatningskrav fra tredjemand for skader, som berører det eller de køretøjer, der har været omfattet af forsikringsaftalen i mindst de seneste fem år af aftaleforholdet, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav. Forsikringsselskabet eller et organ, som en medlemsstat har udnævnt med henblik på at sørge for obligatorisk forsikring eller levere sådanne erklæringer, sørger for, at forsikringstager modtager denne erklæring inden 15 dage fra anmodningen.

Artikel 4c

For så vidt angår den forsikring, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, kan forsikringsselskaber ikke gøre en selvrisikogældende over for den skadelidte ved en ulykke.

Artikel 4d

Medlemsstaterne sikrer, at skadelidte ved ulykker, der er forårsaget af et køretøj, som er dækket af en forsikring som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, kan rejse krav direkte mod det forsikringsselskab, som skadevolderen er ansvarsforsikret i.

Artikel 4e

Medlemsstaterne fastlægger den procedure, der er beskrevet i artikel 4, stk. 6, i direktiv 2000/26/EF¹⁶⁾ med henblik på behandling af skadesager i forbindelse med ulykker, som er forårsaget af et køretøj, der er dækket af en forsikring som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF.

I tilfælde af ulykker, der kan behandles inden for rammerne af systemet med nationale forsikringsbureauer, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 72/166/EØF, fastlægger medlemsstaterne den samme procedure som proceduren i artikel 4, stk. 6, i direktiv 2000/26/EF. Ved anvendelse af denne procedure skal enhver henvisning til et forsikringsselskab forstås som en henvisning til nationale forsikringsbureauer som defineret i artikel 1, nr. 3, i direktiv 72/166/EØF.«

5) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, uden at det berører deres forpligtelser i henhold til direktiv 2000/26/EF, at de informationskontorer, der åbnes eller godkendes efter artikel 5 i samme direktiv, giver de oplysninger, der er nævnt i artiklen, til enhver, der har været involveret i en færdselsulykke, som er forårsaget af et køretøj, der er dækket af en forsikring som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF.«

Artikel 5

Ændringer af direktiv 2000/26/EF

Direktiv 2000/26/EF ændres således:

1) Som betragtning 16a indsættes:

»(16a) Skadelidte kan sagsøge forsikringsgiveren i den medlemsstat, hvor skadelidte har sin bopæl, jf. artikel 11, stk. 2, sammenholdt med artikel 9, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.¹⁷⁾«

2) Artikel 4, stk. 8, affattes således:

»8. Udpegelsen af en skadebehandlingsrepræsentant kan ikke i sig selv betragtes som oprettelse af et agentur eller en filial i henhold til artikel 1, litra b), i direktiv 92/49/EØF, og skadebehandlingsrepræsentanten betragtes ikke som etableret forretningssted i henhold til artikel 2, litra c), i direktiv 88/357/EØF eller

- et forretningssted i henhold til Bruxelleskonventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager¹⁸⁾ – for så vidt angår Danmark
- et forretningssted i henhold til forordning (EF) nr. 44/2001 – for så vidt angår de andre medlemsstater.«

3) I artikel 5, stk. 1, litra a), udgår punkt 2, nummer ii).

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Centralt organ

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på til sin tid at lette skadelidtes, deres forsikringsselskabers eller deres juridiske repræsentanternes adgang til de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager.

Sådanne grundlæggende oplysninger skal i relevant omfang foreligge i elektronisk form i et centralt register i hver medlemsstat og gøres tilgængelige for sagens parter, såfremt de udtrykkeligt anmoder herom.«

Artikel 6

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. juni 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de ved vedtagelsen indehol-

de en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med traktaten opretholde eller vedtage bestemmelser, som er gunstigere for skadelidte end dem, der kræves for at efterkomme dette direktiv.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2005.

På Europa-Parlamentets vegne
J. P. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
N. SCHMIT
Formand

¹⁾ EFT C 227 E af 24.9.2002, s. 387.

²⁾ EUT C 95 af 23.4.2003, s. 45.

³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22.10.2003 (EUT C 82 E af 1.4.2004, s. 297), Rådets fælles holdning af 26.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 12.1.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 18.4.2005.

⁴⁾ EFT L 103 af 2.5.1972, s. 1. Senest ændret ved direktiv 84/5/EØF (EFT L 8 af 11.1.1984, s. 17).

⁵⁾ EFT L 8 af 11.1.1984, s. 17. Senest ændret ved direktiv 90/232/EØF (EFT L 129 af 19.5.1990, s. 33).

⁶⁾ EFT L 129 af 19.5.1990, s. 33.

⁷⁾ EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65.

⁸⁾ EFT L 257 af 27.10.1995, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁹⁾ EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/26/EF.

¹⁰⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2245/2004 (EUT L 381 af 28.12.2004, s. 10).

¹¹⁾ EFT L 8 af 11.1.1984, s. 17.

-
- ¹²⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 14.
- ¹³⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 14.
- ¹⁴⁾ EFT L 257 af 27.10.1995, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
- ¹⁵⁾ Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser (EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).
- ¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).
- ¹⁷⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2245/2004 (EUT L 381 af 28.12.2004, s. 10).
- ¹⁸⁾ EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1 (konsolideret udgave).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld mv.)

(Lovforslag nr. L 25).

Formålet med dette lovforslag er at gennemføre det femte EU-motorkøretøjsforsikringsdirektiv (2005/14/EF) i dansk ret. Direktivet indeholder bestemmelser, der forhøjer beskyttelsesniveauet for skadelidte ved færdselsuheld mv. Dansk lovgivning lever allerede på en række punkter op til direktivets krav. I andre tilfælde vil de nødvendige ændringer kunne foretages administrativt i henhold til gældende bemyndigelsesbestemmelser. Lovforslaget indeholder de ændringer af færdselsloven, der er nødvendige for at kunne gennemføre de øvrige dele af direktivet.

Direktivet giver i øvrigt anledning til en ændring af lov om finansiel virksomhed, der vil blive fremsat særskilt af økonomi- og erhvervsministeren.

Det foreslås, at den nærmere gennemførelse af direktivet i lighed med tidligere motorkøretøjsforsikringsdirektiver sker ved bekendtgørelse, og lovforslaget består derfor hovedsageligt af ændringer af de gældende bemyndigelsesbestemmelser i færdselsloven. Hvis lovforslaget vedtages, vil de nødvendige tilpasninger af dansk ret kunne foretages administrativt. Fristen for gennemførelse af direktivet er den 11. juni 2007.

De foreslåede regler vil – sammenholdt med de forventede ændringer af administrative forskrifter – indebære en række forbedringer af skadelidtes retsstilling i forbindelse med færdselsuheld.

Bl.a. foreslås det, at man fremover som skadelidte skal have krav på et begrundet tilbud om erstatning – eller et begrundet afslag, hvis der ikke er grundlag for at yde erstatning – senest tre måneder efter fremsættelse af erstatningskrav. Dette krav til skadesagsbehandlingen har hidtil kun været gældende i forbindelse med skader, der er sket i et andet land end skadelidtes bopælsland, men udvides nu til også de tilfælde, hvor skaden er sket i skadelidtes bopælsland.

Det foreslås endvidere, at informationskontoret, der i dag kan bistå parteme, herunder skadelidte, med at skaffe oplysninger om køretøjer og forsikringsforhold efter et færdselsuheld, der er sket i et andet land end skadelidtes bopælsland, fremover vil skulle bistå med flere oplysninger. Skadelidte og sagens øvrige parter vil fremover kunne henvende sig, når der er behov for fremskaffelse af de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager, dvs. oplysninger om de involverede køretøjer og deres forsikringsforhold, kontaktoplysninger vedrørende sagens parter samt oplysninger om uheldet. Samtidig ophæves betingelsen om, at skaden skal være sket i et andet land end skadelidtes bopælsland, så også skadelidte med bopæl her i landet fremover vil kunne henvende sig, hvis de har brug for oplysninger efter et uheld, der er sket her i landet.

Lovforslaget indeholder endvidere en bemyndigelsesbestemmelse vedrørende regulering af den lovpligtige ansvarsforsikrings økonomiske dækningsomfang. Beløbsgrænserne reguleres allerede efter gældende ret årligt, men den foreslåede bemyndigelse vil gøre det muligt at foretage en yderligere regulering af mindstedækningen, hvis der måtte opstå behov for det som følge af den regulering, der skal ske af beløbsgrænserne i direktivet i henhold til det europæiske forbrugerprisindeks. De danske krav til ansvarsfor-

sikringens dækningsomfang er dog på nuværende tidspunkt af en sådan størrelse, at de langt overstiger direktivets krav.

Også for forsikringstagerne indebærer lovforslaget forbedringer. Der foreslås således indført en ordning, hvorefter man som forsikringstager skal kunne anmode sit forsikringselskab om en erklæring (skadesattest) om eventuelle skader eller i givet fald skadefri kørsel vedrørende det forsikrede køretøj i de seneste fem år. Det vil dermed blive lettere for en forsikringstager at dokumentere sit skadesforløb, eksempelvis i forbindelse med indgåelse af en ny forsikringsaftale.

Endelig stilles der forslag om ophævelse af informationskontorets pligt til at indsamle oplysninger om såkaldt grønt kort og grænseforsikringspolice vedrørende visse køretøjer fra EU/EØS-lande, der i hjemlandet er undtaget fra forsikringspligten. Det hænger sammen med, at der i medfør af direktivet ikke længere vil kunne stilles krav om disse dokumenter ved kørsel her i landet.

Skulle et sådant udenlandsk køretøj forvolde skade uden at være dækket af en forsikring, vil skadelidte kunne få erstatning fra garantifonden, der udbetaler erstatning, når ukendte eller uforsikrede motorkøretøjer forvolder skade. Her i landet er Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) udpeget som garantifond.

En yderligere forbedring af skadelidtes retsstilling, der vil blive gennemført administrativt, angår garantifondens erstatningsudbetalinger. Efter gældende ret gives der erstatning for personskade, men ikke for tingsskade, hvis det skadevoldende køretøj ikke kan identificeres. Det foreslås ændret, således at der i sager, hvor der udbetales erstatning for personskade forvoldt af et ukendt køretøj, fremover også vil skulle udbetales erstatning for tingsskade, hvis sådan foreligger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

10 OKT. 2006

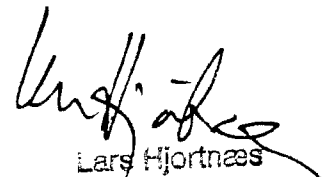
Dato:
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-703-0024
Dok.: LHO40325
+ bilag

Afsendt med
E-Post 10/10-06

Til brug ved behandlingen af forslag til lov om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld mv.) (L 25) vedlægges i 5 eksemplarer en kommenteret høringsoversigt og kopi af de modtagne hørings svar.

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-703-0024
Dok.: LHO40306

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

forslag til lov om ændring af færdselsloven

(Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld mv. (Lovforslag nr. L 25))

1. Indledning

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos de myndigheder og organisationer mv., der er anført under pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Der er modtaget høringssvar fra:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Københavns Byret samt retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Politidirektøren i København, Advokatrådet, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Køreskole Forening, Forsikring & Pension, HTSI og Kommunernes Landsforening.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er angivet med kursiv.

2. Generelt

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Københavns Byret samt retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Politidirektøren i København, Advokatrådet, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Kørelærer-Union,

Dansk Køreskole Forening og **Kommunernes Landsforening** har ingen bemærkninger til forslaget.

HTSI udtaler sig positivt om de dele af lovforslaget, der vedrører administrativ forhøjelse af ansvarsforsikringens økonomiske dækningsomfang, skadesattester, erstatning for tingsskade forvoldt af et ukendt motorkøretøj, begrundet erstatningstilbud og begrundet svar samt informationskontorets indsamling, registrering og videregivelse af oplysninger. **HTSI** har ikke i øvrigt bemærkninger til lovforslaget.

Det anførte giver ikke anledning til bemærkninger.

3. Informationskontorets virksomhed

Forsikring & Pension og **Dansk Forening for International Motorkøretøjsforening (DFIM)** anfører, at DFIM er indstillet på som dansk informationskontor at påtage sig at videregive relevante oplysninger til personer, der har været involveret i færdselsuheld. Man forudsætter herved, at indsamlingen og videregivelsen af oplysninger vil kunne ske i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser. Endvidere forudsættes det, at bestemmelsen om videregivelse af oplysninger ikke indebærer, at der skal oprettes et register med oplysninger om samtlige færdselsuheld, men at der kun bliver tale om registrering af oplysninger, som parterne i et konkret færdselsuheld beder om at få.

Det er præciseret i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, at informationskontorets behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser, herunder de materielle behandlingsregler i lovens §§ 6-8. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

For så vidt angår det anførte om oprettelse af et register med oplysninger om samtlige færdselsuheld, bemærkes, at det endvidere er præciseret i lovforslagets bemærkninger, at indsamling og videregivelse af grundlæggende oplysninger i elektronisk form kun skal ske i det omfang, sagens parter udtrykkeligt anmoder om det. Der henvises til pkt. 2.1.4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den 29 AUG. 2006
J.nr. 40A-ØL-33-06

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

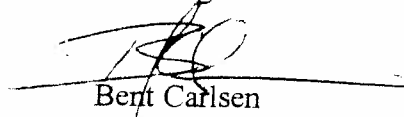
AKT.NR. 8

Just. Akt.

Justitsministeriet har ved brev af 18. august 2006 (sagsnr. 2005-703-0024) anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.).

Jeg skal i den anledning udtale, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bert Carlsen

Nanna Black

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 703-0024

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-33-06
Den 13/09-2006

Justitsministeriet har den 18. august 2006 anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til sagsnummer 2005-703-0024.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 703 - 0024

Præsident Jens Feilberg
Sø- og Handelsretten
Bredgade 70, 1260 København K.
Tlf.: 33 47 92 22 Fax.: 33 47 92 82

AKT.NR. 17

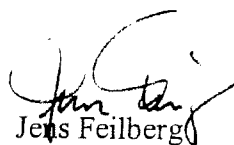
Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Den 28/8 2006
J.nr. H 13/06

Vedr.: Udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (sagsnr. 2005-703-0024)

Sø- og Handelsretten finder ingen anledning til at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Feilberg

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 703-0024

Københavns Byret

Jmt. modt.

15 SEP. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

AKT.NR. (1)

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

HWO11361/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2006-35.2
Deres j.nr. 2005-703-0024

7. september 2006

Ved skrivelse af 18. august 2006 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv).

Jeg skal i den anledning oplyse, at forslaget ikke giver byretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Stig Nørskov-Jensen
kst. retsassessor

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 703 - 0024

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Helligkorsvej 7
4000 Roskilde
Tlf. 46 36 50 00
Fax 46 15 42 12
Åbent kl. 9.00 - 15.
CVR-nr. 21-65-95-09

LHL13091/Sagsbeh. LHL
J.nr. 09.2006-34.2
Deres j.nr. 2005-703-0024

12. september 2006

Ved e-mail af 18. august 2006 (j.nr. 2005-703-0024) har ministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.).

I den anledning skal jeg på egne vegne og på vegne præsidenterne for retterne i Århus, Aalborg og Odense oplyse, at vi ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Niels Waage

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

11. september 2006

J.nr. 76/2006

Deres j.nr. 2005-703-0024

I et brev af 18. august 2006 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.)

Foreningen har ikke bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

Lisbeth Eilsø

Fra: Henrik Gjørup [heg@aarhus.byret.dk]
 Sendt: 22. august 2006 10:24
 Til: Justitsministeriet
 Cc: Henrik Engell Rhod
 Emne: SV: Høring

Vores j.nr. 44/06.

Justitsministeriet, Lovafdelingen (j.nr. 2005-703-0024).

Dommerfuldmægtigforeningen finder ikke anledning til at fremkomme med en udtalelse i anledning af denne høring.

Med venlig hilsen
 Henrik Gjørup

retsassessor
 FOGEDRETEN I ÅRHUS
 Kannikegade 16
 8000 Århus C
 tlf. 86 12 59 11 - 7019
 telefax 86 12 91 00

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]
 Sendt: fr 18-08-2006 14:25
 Til: fbr@fbr.dk; htasa@hts.dk; fdm@fdm.dk; Henrik Linde; Politimesteren i København; okf@okf.kk.dk; Frederiksberg Kommune; Henrik Gjørup; dt@datatilsynet.dk; htasi@htsi.dk; htasa@hts.dk; Administrationen ved Retten i Roskilde; noah@noah.dk; di@di.dk; dtr@taxi.dk; taxu@kff.kk.dk; kl@kl.dk; dfim@forsikringenshus.dk; post@shret.dk; db@db-dk.dk; dtl@dtl-dk.dk; hts@hts.dk; post@aarhus.byret.dk; post@aalborg.byret.dk; post@odense.byret.dk; erikfinnich@webspeed.dk; da@da.dk; dsi@handicap.dk; politimesterforeningen@mail.dk; landsformand@dk-u.dk; Post@vestrelandsret.dk; post@kobenhavn.byret.dk; Formanden@dki.nu; POST; fp@forsikringenshus.dk; rpch@politi.dk; post@oestrelandsret.dk; kommuneforsikring@kommuneforsikring.dk; arf@arf.dk; dbi@bilimp.dk; daf@daf.dk; samfund@advocom.dk; Rigsadvokaten@ankl.dk
 Cc: EJOURFormueretskontoret (951s06)
 Emne: Høring

Vedhæftet sendes høringsbrev, modtagerliste samt udkast til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.)

Med venlig hilsen

Lennart Houmann
 Formueretskontoret
 Lovafdelingen
 Tlf: 7226 8712

Justitsministeriet Telefon: 3392 3340
 Slotsholmsgade 10 Telefax: 3393 3510
 1216 København K E-mail: jm@jm.dk
 http://www.jm.dk <http://www.jm.dk/>

Domstolsstyrelsen

AKT.NR. 26

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

St. Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

CHF11194/Sagsbeh. CHF
J.nr. 4101-2006-28.2
Vedr. j.nr. 2005-703-0024
dir.tlf. 33929523
mail chf@domstolsstyrelsen.dk

15. september 2006

Udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.)

Ved brev af 18. august 2006 har Justitsministeriet anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.).

Styrelsen har ingen bemærkninger til det fremsendte udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen

Christian Fugmann

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 703 - 0024

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 6. september 2006

JUR. MØDE
17. SEP. 2006

JOURNAL NR.

RA-2006-700-0018

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: BAE

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 1

1220 KØBENHAVN K

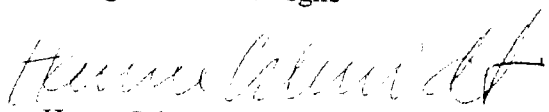
TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 18. august 2006 (j.nr. 2005-703-0024) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver mig anledning til bemærkninger.

På rigsadvokatens vegne

Hanne Schmidt

Københavns Politi
Politidirektøren
Politigården, 1567 København V
Tlf. Indvalg 33910910 / 2005 - Fax 33430058

AKT.NR.

19

Journalnr.: 0100-10160-00158-06

Dato:

Sagsbehandler. 04407

11 SEP. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Ved e-mail af 18. august 2006 har Justitsministeriet anmodet Københavns Politi om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.).

I den anledning kan jeg oplyse, at Københavns Politi ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr.

703-0024

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGAD.
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

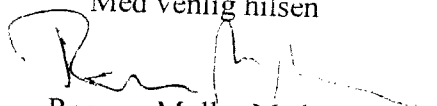
DATO: 14-09-2006
J.NR.: 04-013402-06-17
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld m.v.)

Ved brev af 18. august 2006 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet har været forelagt for Advokatrådets Privatretsudvalg, hvorefter bemærkes, at udkastet ikke giver Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Justitsministeriet, Lovafdelingen 20 05 Nr. 703 - 0024

D · A · F

AKT.NR. 16

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Att.: Lennart Houmann
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

1. september 2006
J.nr. 56.684
kht/-

Jnt. 119

**VEDR.: UDKAST TIL LOV OM ÆNDRING AF FÆRDELSLOVEN (FORBEDRET
RETSSTILLING FOR SKADELIDTE VED FÆRDELSUHELD).**

D·A·F har modtaget ovennævnte udkast til udtalelse, jf. Deres j.nr.: 2005-703-0024.
Vi skal for god ordens skyld meddele, at D·A·F ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen
Danmarks Automobilforhandler Forening

Karoline H. Thomsen
kontorchef, cand.jur.

Justitsministeriet, Lovafdelingen 20 05 Nr. 703 - 0024

Justitsministeriet
Lennart Houmann
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Vores ref. JPT/nle

Journalnr. 1.3.3.1-002

Deres ref 2005-703-0024

Dato 14.09.2006

Ændring af færdselsloven - forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld m.v.

Med skrivelse af 18. august 2006 fremsendte Justitsministeriet udkast til forslag til ændring af færdselsloven - forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld m.v. Med forslaget gennemføres EF's 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv til dansk ret.

Lovudkastet giver hverken Forsikring & Pension (F&P) eller Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) anledning til bemærkninger.

Med hensyn til bemærkningerne skal man bekræfte, at DFIM påtager sig, i sin egenskab af dansk Informationskontor, at videregive de relevante oplysninger til de personer, der har været involveret i et færdselsuheld. I denne forbindelse går man ud fra, at de nævnte oplysninger i form af skadesanmeldelser og/eller politirapporter vil kunne videregives i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser.

Endvidere forudsættes det, at bestemmelsen om videregivelse af oplysninger ikke medfører, at der skal oprettes et register, hvor der skal foretages registrering af oplysninger om samtlige færdselsuheld, men at det elektroniske register kun skal indeholde oplysninger, som parterne i et konkret færdselsuheld beder om at få.

Det vil sige, at når en eller flere involverede i et færdselsuheld beder om at få oplysninger om uheldet, så indhenter DFIM skadesanmeldelse og/eller politirapport om uheldet og registrerer materialet og videregiver det til den person, som efter bestemmelsen er berettiget til at modtage det, og som har bedt om det.

Med venlig hilsen

Jens Peter Tranberg

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 703-0024

AKT.NR. 14**Lisbeth Eilsø****Fra:** René Arnt [landsformand@dk-u.dk]**Sendt:** 30. august 2006 19:06**Til:** Justitsministeriet**Emne:** SV: HøringLennart Houmann
Formueretskontoret
Lovafdelingen

Kære Lennart Houmann

Jeg skal på Dansk Kørelærer-Unions vegne meddele, at vi ikke finder anledning til at fremkomme med forslag til ændringer til det fremsendte.

Med venlig hilsen,
Dansk Kørelærer-Union

René Arnt
Landsformand.
Telefon: 40 84 45 42
Mail: landsformand@dk-u.dk

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]**Sendt:** 18. august 2006 14:25

Til: fbr@fbr.dk; htsa@hts.dk; fdm@fdm.dk; hel240@korsoer.byret.dk; *Politimesteren i København; okf@okf.kk.dk; *Frederiksberg Kommune; heg@aarhus.byret.dk; dt@datatilsynet.dk; htsi@htsi.dk; htsa@hts.dk; administration@roskilde.byret.dk; noah@noah.dk; di@di.dk; dtr@taxi.dk; taxu@kff.kk.dk; kl@kl.dk; dfim@forsikringenshus.dk; post@shret.dk; db@db-dk.dk; dtl@dtl-dk.dk; hts@hts.dk; post@aarhus.byret.dk; Post@aalborg.byret.dk; post@odense.byret.dk; erikfinnich@webspeed.dk; da@da.dk; dsi@handicap.dk; politimesterforeningen@mail.dk; landsformand@dk-u.dk; Post@vestrelandsret.dk; post@kobenhavn.byret.dk; Formanden@dkl.nu; Post@domstolsstyrelsen.dk; fp@forsikringenshus.dk; rpch@politi.dk; post@oestrelandsret.dk; kommuneforsikring@kommuneforsikring.dk; arf@arf.dk; dbi@bilimp.dk; daf@daf.dk; samfund@advocom.dk; Rigsadvokaten@ankl.dk

Cc: LJOURFormueretskontoret (951s06)**Emne:** Høring

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.dk> og indeholder ikke virus!

Vedhæftet sendes høringsbrev, modtagerliste samt udkast til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld mv.)

Med venlig hilsen

Lennart Houmann
Formueretskontoret
Lovafdelingen
Tlf: 7226 8712

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 703 - 0024

Telefon: 3392 3340
Telefax: 3393 3510
E-mail: jm@jm.dk
http://www.jm.dk

Fra: erikfinnich@webspeed.dk
Sendt: 2. september 2006 15:57
Til: Justitsministeriet
Emne: Re: Høring

Til Justitsministeriet

Att.: Lennart Houmann

Fra Dansk Køreskole Forening.

Tak for høringsmaterialet om forbedret retsstilling ved færdselsuheld.

D. K. F. har ingen ændrings bemærkninger til ordlyden, i det vi betragter det som en nødvendig harmonisering.

Med venlig hilsen

Dansk Køreskole Forening
f/best.
Erik Finnich-Henningsen

Justitsministeriet <jm@jm.dk> wrote:

> Vedhæftet sendes høringsbrev, modtagerliste samt udkast til lov om
> ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved
> færdselsuheld mv.)

>

>

> Med venlig hilsen

>

> Lennart Houmann
> Formueretskontoret
> Lovafdelingen
> Tlf: 7226 8712

>

>

>

> Justitsministeriet Telefon: 3392 3340
> Slotsholmsgade 10 Telefax: 3393 3510
> 1216 København K E-mail: jm@jm.dk
> http://www.jm.dk

>

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Att.: Lennart Houmann
Slotsholmsgade 10
1216 København K

HTSI
Børsen
DK-1217 København K

Danish Chamber
of Commerce

T +45 7013 1200
F +45 7013 1201
E htsi@htsi.dk
I www.htsi.dk

Jmt. Medt.
14. september 2006

Dato: 14. september 2006
Deres ref.: 2005-703-0024
Vores ref.: hes

Forslag til lov om ændring af færdselsloven

HTSI har ved brev af 18. august modtaget forslag til lov om ændring af færdselsloven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdselsuheld) i høring og har følgende bemærkninger til lovforslaget:

HTSI, Danske Speditører, International Transport Danmark og Sammenslutningen af Bestillingskontorer stiller sig meget positive overfor dette forslag til implementering af 5. motorkøretøjsdirektiv, der på flere områder udvider retssikkerheden og beskyttelsen af skadelidte ved færdselsuheld, og sikrer et mere effektivt indre marked for motorkøretøjsforsikring.

Ad mindstedækning for personskader

Med hensyn til direktivets mulighed for at fastsætte en mindste dækning på 1. mio. kr. pr. skadelidt, er dette ikke medtaget i lovforslaget, blandt andet set på baggrund af F&P's oplysninger om, at der ikke i Danmark er forekommet færdselsuheld, hvor den lovpligtige ansvarsforsikring ikke har kunnet dække alle erstatningskrav i forbindelse med personskade.

Ad administrativ forhøjelse af erstatningssumsregulering

HTSI har ikke heller kendskab til færdselsuheld, hvor personskadeerstatningen ikke har kunnet rummes indenfor færdselslovens nuværende erstatningssummer. Set i lyset af, at der i loven indføres en udvidet hjemmel til administrativt at forhøje reguleringen af erstatningssummerne, hvis udviklingen i det europæiske forbrugerindeks fører til et højere mindstebeløb efter direktivet end efter gældende dansk ret, er den manglende indførelse af mindste dækningen acceptabel.

Ad skadesattester

Indførelse af hjemmel for forsikringstager til, at indhente skadeattester fra forsikringsselskaberne vedrørende eventuelle skader på sit forsikrede køretøj, kan have stor betydnings for forsikringstagernes mulighed for at bevise skader eller skadefri kørsel, hvis der skiftes til konkurrerende

selskaber og indførelse af bødestraf til selskaberne, hvis de ikke overholder fristen for levering af attesten, kan medvirke til at sikre en effektiv håndhævelse af reglerne.

Ad tingskade forvoldt af ukendt køretøj

En udvidelse af skadelidtes mulighed for at opnå erstatning, når skadevolder er ukendt eller uforsikret, fra kun at omfatte personskadeerstatning til også at omfatte tingskade, og uden krav om selvrisiko, vil være en af styrkelse af retssikkerheden for skadelidte, da situationen så side-stilles med uheld hvor skadevolder er kendt og den skadevoldende bil er ansvarsforsikret.

Ad fremsættelse af begrundet erstatningstilbud eller svar

Udvidelsen af anvendelsesområdet for reglerne om begrundet tilbud eller svar, til også at omfatte skader der forårsages i skadelidtes hjemland og bødesanktion til selskaberne for ikke at overholde fristerne, øger beskyttelsen til alle skadelidte ved motorkøretøjsuheld.

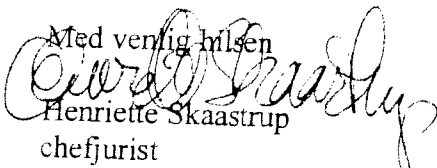
Ad videregivelse af relevante oplysninger og central registrering af grundlæggende oplysninger

En udvidelse af muligheden for, at alle skadelidte i uheld forårsaget af forsikrede køretøjer, kan få relevante oplysninger, nu også omfatter uheld i skadelidtes eget land må hilses velkommen, da det ligestiller skadelidte i alle medlemslande. Om DFIM bør foretage en central registrering af alle skadesanmeldelser for, at sikre en hurtig og smidig sagsbehandling når skadelidte anmoder om oplysninger, kan kun fremtiden afsløre og er behovet der bør centraliseringen indføres.

Ad indsamling af oplysninger om grønne kort

Ingen bemærkninger hertil, da medlemsstaterne ikke længere kan kræve grønt kort.

HTSI har ingen bemærkninger til høringsdokumentets øvrige punkter, da de resterende krav i femte motorkøretøjsdirektiv allerede er opfyldt af de gældende regler i dansk ret.

Med venlig hilsen

Henriette Skastrup
chefjurist

HTSI

HTSI
Børsen
DK-1217 København K
Danish Chamber
of Commerce
T +45 7013 1200
F +45 7013 1201
E htsi@hts.dk
I www.hts.dk

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Lovafdelingen

**Høringsvar over "udkast til lov om ændring af færdsels-
loven (Forbedret retsstilling for skadelidte ved færdsels-
uheld mv.)"**

KL har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Thorkild Lauridsen
KL - Kontoret for teknik og miljø
Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S.
Direkte: 3370 3573, Fax: 3370 3060
e-mail: tmr@kl.dk

Den 11. september 2006

Jnr 10.00.00 K04
Sagsid 000166982

Ref TMR
tmr@kl.dk
Dir 3370 3573

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

dighed, at der også er en mulighed for at udveksle oplysninger med hinanden.

Kl. 14.10

Jeg vil gerne sige til Folketinget, at en af grundene til, at nogle af medlemslandene har været så frygtelig opsatte på, at vi skulle være bedre til ikke at lægge hinanden hindringer i vejen, men i stedet hjælpe hinanden med at få de oplysninger og efterretninger, andre medlemslande besidder, er jo, at vi desværre har oplevet meget, meget tragiske sager med et ufattelig tragisk og frygteligt forløb, som måske kunne have været undgået, hvis myndighederne havde været bedre til at udveksle oplysninger med hinanden. Her tænker jeg ikke mindst på de frygtelige sager, der har været med misbrug og drab af børn i Belgien, og hvor den belgiske justitsminister har holdt det ene lange indlæg efter det andet og redegjort for, hvor utrolig vigtigt det er, at myndighederne hjælper hinanden ved at give de oplysninger, der er nødvendige frem for at sidde og holde på oplysningerne selv.

Det er altså det, der er baggrunden for, at denne rammeafgørelse har fået en så klar og entydig opbakning. Og der er jo enstemmighed på det her område, så det er noget, alle medlemslandene har skullet være enige om, og det er vi med den rammeafgørelse, der foreligger.

Der har været en lang diskussion i dag bl.a. på grundlag af nogle af høringssvarene, og det skal vi selvfølgelig arbejde videre med under udvalgsbehandlingen. Men jeg synes, det er vigtigt at få præciseret her – for der er jo mange, der sidder og følger de her debatter på tv og fra tilhørerpladserne – at der altså er nogle regler for, hvornår man videregiver oplysninger, og det er der altså også i det danske system. Videregivelse af oplysninger fra danske retshåndhavende myndigheder vil kun kunne ske i overensstemmelse med danske regler om tavshedspligt og videregivelse, herunder persondatalovens videregivelsesregler. Og det vil fortsat bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, om der kan ske videregivelse og oplysninger til brug for efterforskning i andre medlemsstater.

Hr. Poul Henrik Hedeboe var så inde på en anden problemstilling, som var, at én ting er EU-kredsen og persondatatlovgivningen og alt muligt andet, en anden ting er, hvis vi taler om lande uden for EU, hvis man ligesom flytter oplysninger videre. Til det er der at sige, at anvendelsen af oplysningerne til ethvert andet formål for-

udsætter et udtrykkeligt forudgående samtykke fra den myndighed, der har meddelt informationerne, og at der er en generel adgang til at fastsætte særlige betingelser med hensyn til anvendelsen af bestemte oplysninger og efterretninger i det omfang, det skønnes nødvendigt. Så der er altså her indsat nogle, man kan sige sikkerhedsklausuler, sikkerhedsmekanismer, der gør, at der er hånd i hanke med det fra den myndigheds side, der oprindeligt udleverede oplysningerne. Men jeg vil foreslå, at det er nogle af de ting, der kan dyrkes undervejs i udvalgsbehandlingen.

Der er selvfølgelig også i denne rammeafgørelse afslagsgrunde, der gør, at man helt kan afslå at videregive oplysningerne, hvis der er rigtig gode grunde til det, f.eks. hvis det vil ødelægge en igangværende efterforskning eller bringe enkeltpersoners sikkerhed i fare. Så der er afslagsgrunde. Men jeg medgiver, og det er der jo forskellige indfaldsvinkler til i Folketingsalen, at det her altså handler om at gøre EU-samarbejdet mere effektivt og hjælpe de retshåndhavende myndigheder på tværs af grænserne. Det synes jeg altså er så godt et formål, at jeg er meget glad for, at der er et meget bredt flertal her i Folketinget, der også bakker op om lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 5/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Så skal vi have fat i færdselsloven, det sker jo af og til. Denne gang sker det for at implementere en del af EU's motorkøretøjsforsikringsdirektiv, og det drejer sig om den del, der forhøjer beskyttelsesniveauet for den skadelidte i forbindelse med færdselsuheld.

Der er mange punkter i den her sag, og der er fem, jeg navnlig vil fremhæve. Nu giver man skadelidte tilbud om, at forsikringsselskabet skal give tilbud om erstatning eller et begrundet afslag om erstatning inden 3 måneder efter, at der er fremsat et krav om erstatning i forbindelse med et færdselsuheld.

Kl. 14.15

Så er der også det, at forsikringsselskabernes informationskontor – det er dem, der navnlig hjælper danske bilister i udlandet – også nu skal kunne hjælpe indenlandske bilister med oplysninger, såfremt modparten vægrer sig ved at komme med de oplysninger. Det kan dreje sig om køretøjer, om forsikringsforhold osv., hvor der skal ydes en endnu bedre service fra informationskontorer.

Så skal det blive sådan, at man skal kunne anmode sit forsikringsselskab om en skadesattest, som fortæller om skader. Men det er jo gerne sådan, at man kun rekvirerer den, hvis man har kørt skadefri inden for de sidste 5 år. Den er jo navnlig nyttig, når man som bilist eventuelt overvejer at skifte forsikringsselskab.

Det skal også blive sådan, at hvis ejeren af et udenlandsk køretøj, som ikke har tegnet ansvarsforsikring – der kommer desværre nok indimellem sådanne til landet – forvolder en skade, skal den kunne dækkes af forsikringsselskabernes garantifond.

Hvad der så yderligere kommer til nu, er, at såfremt denne skadevolder, som jo ikke har nogen ansvarsforsikring, også forvolder tingsskade, og det er jo gerne tilfældet, skal den skadelidte også kunne modtage erstatning for denne tingsskade.

Det er nogle af de væsentligste punkter i implementeringen af det her direktiv, og det kan vi helt støtte i Venstre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Formålet med ministerens lovforslag er at gennemføre det femte EU-motorkøretøjsforsikringsdirektiv i dansk ret. Nu er det sådan, at dansk lovgivning allerede lever op til nogle af de her krav, men da den ikke gør det i alle tilfælde, må ministeren selvfølgelig fremsætte nogle ændringer i lovgivningen. Ministeren bemærker, at gennemførelsen af lovforslaget vil indebære forbedringer af de skadelidtes retsstilling efter et uheld, og det vil jeg gerne sige at vi hilser med glæde i Socialdemokratiet.

En skadelidt skal have et begrundet tilbud om erstatning eller et begrundet afslag, såfremt erstatning ikke kan gives, og det skal oven i købet ske senest 3 måneder efter kravets fremsættelse. Det har mærkværdigvis nok været sådan i dansk ret, at hvis uheldet skete i et andet land, fik man afgjort erstatningen inden for de 3 måneder; nu gælder det også ved uheld herhjemme. Det synes vi naturligvis er en fin og udmærket ting.

Så er der et informationskontor, som hidtil har bistået med at søge oplysninger om køretøjer og forsikringer efter et uheld, og de får udvidet det område, hvor hjælpen til de skadelidte ydes – også en god ting.

Forsikringsselskabet pålægges også at give oplysninger om det forsikrede køretøjs skadesforløb de sidste 5 år. Det kunne man umiddelbart sige er noget tumpet noget at gøre, men dertil er egentlig kun at sige, at vi nu er i den situation, at vi har givet bedre muligheder for at skifte forsikringsselskab, og da kan det selvfølgelig være godt at få sådanne oplysninger – også en god ting.

Under udvalgsarbejdet skal vi lige se lidt på informationskontorets indsamlinger af oplysninger om det såkaldte grønne kort og grænseforsikringspolicer for køretøjer, som i hjemlandet er undtaget forsikringspligten, for der må jo ikke herske tvivl om retten til erstatning for den skadelidte, som bliver påkørt af et uforsikret køretøj. Der må vi altså have en bekræftelse på, at dækningen fra den i Danmark udpegede garantifond er fuldt dækkende i de her situationer. Det er muligt, at jeg ikke har kunnet læse det her præcist igennem, men vi skal jo også have lidt at kigge på under udvalgsarbejdet.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at der fremover gives erstatninger for både person- og tingsskade, selv om det skadeforvoldende køretøj ikke kan identificeres. Der har situation jo hidtil tilsyneladende været sådan, at der kun

kunne gives erstatning for personskade, så vi synes, den udvidelse er helt o.k.

Vi har haft lidt svært ved at finde kritikpunkter til ministerens forslag, så vi kan støtte forslaget og ser frem til et godt og hurtigt udvalgsarbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Forslaget drejer sig om endnu et EF-direktiv, og på trods af det tungebrækkende navn, som flere ordførere har forsøgt at udtale – det vil jeg så undlade – er der nogle ganske fornuftige elementer i det.

Som det også har været nævnt, lever dansk lovgivning allerede op til en stor del af det, men på væsentlige punkter sker der en forbedring af retssikkerheden og en beskyttelse af skadelidte ved færdselsuheld, og det kan vi selvfølgelig kun billige. Der bliver bl.a. mulighed for at indhente skadesattester fra forsikringsselskaber. Der bliver oven i købet også mulighed for at sanktionere over for forsikringsselskaberne i det omfang, hvor de ikke overholder de afsatte tidsfrister, hvilket kan være med til at sikre forbrugere lidt bedre, i det øjeblik de ønsker at skifte til et andet forsikringsselskab. Og så giver det dem også muligheden for at kunne dokumentere, at de rent faktisk har haft en skadefri periode.

Kl. 14.20

Der sker også en udvidelse af muligheden for at opnå erstatning fra skadevolder, når skadevolder er ukendt eller uforsikret; fra kun at omfatte personskadeerstatning kommer det til også at omfatte tingsskade uden krav om selvrisiko. Der har andre ordførere også været inde på garantifonden, som er et ganske glimrende element.

Alt i alt vil forslaget som sagt styrke retssikkerheden for skadelidte, og Dansk Folkeparti vil støtte forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre, det er hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Hr. Karsten Nonbo og andre har flere gange gennemgået forslagens mange delelementer. Det skal jeg så ikke gennemgå her, jeg skal blot konstatere, at lovforslag nr. L 25 i bund og grund

handler om, at forsikringstagers og skadelidtes retsstilling bliver væsentlig forbedret, og det forslag kan vi naturligvis støtte fra konservativ side.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Som flere ordførere tidligere har sagt, handler dette lovforslag om at gennemføre det femte EF-motorkøretøjsforsikringsdirektiv i dansk ret. På trods af det lange og vanskelige ord handler det altså om at forbedre den skadelidtes retsstilling efter et færdselsuheld, det handler om især tidskravet til skadesagsbehandling og til fremsættelse af tilbud om erstatning.

Der opereres også med en forhøjelse af mindstedækningen ved ansvarsforsikringer. Nogle af disse krav lever den danske lovgivning allerede op til, nogle ikke, og det samlede direktiv vil derfor betyde noget for skadeserstatningsniveauet og for retssikkerheden i EU som helhed, altså både i Danmark og i andre EU-lande.

Det Radikale Venstre støtter forslaget og medvirker til en positiv, hurtig og konstruktiv udvalgsbehandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Som det allerede tidligere er sagt mange gange, drejer det her sig om at gennemføre det femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Jeg vil ikke remse de fem punkter op, som hr. Karsten Nonbo nævnte der var, for de er nemlig rigtige. Vi har faktisk ikke kunnet finde andet end forbedringer i det her direktiv, så vi vil ikke forsøge at standse det. Hermed giver jeg vores støtte til behandlingen af forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så giver vi ordet til fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Rune Lund, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Enhedslisten ser samlet set det fremsatte ændringslovforslag som en forbedring for ofre for færdselsulykker. Det vil være en forbedring, at

der strammes op på forsikringssekskabernes pligt til at behandle skadesanmeldelser inden for en frist, og den vil være en fordel, når et færdselsuheld sker mellem danske og udenlandske trafikanter fra et EU-land i Danmark.

Lovforslaget indeholder i bemærkningerne nogle overvejelser om maksimumerstatninger til personer og efterladte, som hurtigt kan udvikle sig til en diskussion om, hvad menneskeliv eller nedsat førlighed er værd. Det er ikke et godt signal at sende til folk, at deres liv har en bestemt pris. Enhedslisten ville derfor gerne gå længere end EF-direktivet og Justitsministeriet og indføre ubegrænset erstatningsansvar, men da det fremsatte forslag ikke er en forringelse af gældende forhold, vil vi ikke stemme imod det.

Med hensyn til udveksling af oplysninger vedrørende færdselsuheld lægger vi stor vægt på, at oplysninger kun udleveres på opfordring, og at det sikres, at det er for sagen relevante personer, der modtager oplysningerne.

Med hensyn til afskaffelse af forsikringer for køretøjer, der er undtaget fra forsikring i andre lande, finder vi, at det er en nødløsning som følge af afskaffelse af grænsekontrol, men det er væsentligt, at det nu er klart, hvor en erstatning skal komme fra, hvis et ikkeforsikret køretøj forvolder skade.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker for den brede opbakning til lovforslaget. Jeg er også meget glad for det her lovforslag, for det er jo et godt lille eksempel på, at EU kan gøre en forskel og rent faktisk gør det enklere at være borger i EU, gør det nemmere at færdes på tværs af grænserne og nemmere at få ens krav indfriet, ikke mindst når man er involveret i et færdselsuheld.

KL 14.25

Alt i alt: Jeg vil ikke opsummere de mange gode elementer, som lovforslaget indeholder, men der er ingen tvivl om, at det vil få stor betydning for mange almindelige mennesker og gøre deres liv nemmere, såfremt de er involveret i et færdselsuheld. Derfor er jeg glad for den brede opbakning, der er til det fra Folketingets side, og eventuelle tekniske spørgsmål kan vi afklare under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 7: Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig binding af kommunernes og amtskommunernes overskudslikviditet. (Opfølgning på aftalen om kommunernes økonomi for 2007). Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen). (Fremsat 4/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Troels Christensen (V):

Lovforslaget er en udmøntning af to punkter i aftalen af 12. juni 2006 mellem regeringen og KL om kommunernes økonomi for 2007.

Der er enighed om, at regeringen af hensyn til konjunktursituationen søger Folketingets tilslutning til, at frigivelse af deponerede midler på det skattefinansierede område udskydes 1 år, det vil sige, at aftalen forlænges frem til den 1. januar 2008. Det kan betyde, at der er kommuner, der må udskyde anlægsarbejder af mindre presserende karakter, men dette skal som sagt ses i lyset af den aktuelle konjunktursituation og presset på bygge- og anlægssektoren og den heraf følgende betydelige risiko for flaskehalse og inflation. Der er i loven indbygget en dispensationsmulighed, hvis en kommune kommer i konflikt med de gældende regler om kommunernes likviditetsbeholdning.

KL og regeringen er også enige om, at der skal arbejdes hen imod en større adskillelse af det skattefinansierede og det brugerfinansierede område – det, man ude i kommunerne kalder kommunekassen og kloakkassen. Grunden er, at det skal sikres, at det politiske ansvar også fastholdes på forsyningsområdet.

Sagt med andre ord forlænger lovforslaget deponeringen af kommunernes overskudslikvi-

Folketinget - Retsudvalget

Christiansborg, den 10. november 2006

Jagtvej

Udvalget udbeder sig - i 5 eksemplarer - ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad

L 25 Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.).
Af justitsministeren (Lene Espersen).

1 Det fremgår af lovforslaget, at et af hovedpunkterne i direktivet er, at det ikke skal være muligt for en medlemsstat at kræve såkaldt grønt forsikringskort eller tegning af grænseforsikring for udenlandske motorkøretøjer, der er undtaget fra kravet om en lovpligtig ansvarsforsikring. I stedet skal garantifonden i medlemsstaten, hvor køretøjet er hjemmehørende, udbetale erstatning, hvis sådanne køretøjer forvolder skade.

Ministerens bedes uddybe denne del af direktivet, herunder bekræfte, at erstatningen fra garantifonden altid vil være fuldt dækkende i sådanne situationer.

P.u.v.

Peter Skaarup
formand.

Svarfrist:	23/11-06
Besvares af:	lov/formand
Kopi af givet til:	
Det. oven	K
Ad. sid.	K
Lovatd.	α
Ell. og menne- skeretskr.	α
D.f.K.	

Justitsministeriet
Lovafdelingen

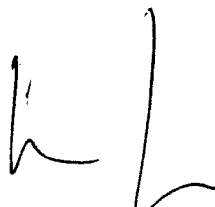
Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

21 NOV. 2006

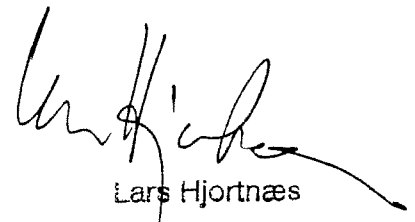
Dato:
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-703-0024
Dok.: JSM40428
+ bilag

Afsendt med
E-Post 21/11-06

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 10. november 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld mv.) (L 25).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-703-0024
Dok.: JSM40430

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 10. november 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld mv.) (L 25).

Spørgsmål:

”Det fremgår af lovforslaget, at et af hovedpunkterne i direktivet er, at det ikke skal være muligt for en medlemsstat at kræve såkaldt grønt forsikringskort eller tegning af grænseforsikring for udenlandske motorkøretøjer, der er undtaget fra kravet om en lovpligtig ansvarsforsikring. I stedet skal garantifonden i medlemsstaten, hvor køretøjet er hjemmehørende, udbetale erstatning, hvis sådanne køretøjer forvolder skade.

Ministeren bedes uddybe denne del af direktivet, herunder bekræfte, at erstatningen fra garantifonden altid vil være fuldt dækkende i sådanne situationer.”

Svar:

Efter artikel 4 i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv kan medlemsstaterne vælge at undtage visse arter af køretøjer fra kravet om ansvarsforsikring. I så fald kan andre medlemsstater kræve, at sådanne undtagne køretøjer, der kommer ind på deres områder, er dækket af et såkaldt grønt kort eller af en grænseforsikring for derved at sikre, at der udbetales erstatning til skadelidte i tilfælde af ulykker, der er forårsaget af køretøjet på medlemsstaternes område.

Som der nærmere er redegjort for i pkt. 2.2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger, ophæver femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv adgangen til at kræve grønt kort eller grænseforsikring i forhold til køretøjer, der i hjemlandet er undtaget fra forsikringspligt.

I betragtning 8 i direktivets præambel er denne ændring begrundet med, at ophævelsen af grænsekontrollen inden for Fællesskabet gør, at det ikke er muligt at sikre, at køretøjer, som passerer grænsen, er forsikrede, og at der derfor ikke længere er garanti for erstatning til ofre for ulykker, der forårsages af de pågældende køretøjer i udlandet.

I stedet fastsætter femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at uheld, der forvoldes af køretøjer, som efter hjemlandets regler er undtaget fra kravet om ansvarsforsikring, skal behandles på samme måde som uheld, der er forårsaget af uforsikrede køretøjer. For uheld, der er forårsaget af uforsikrede køretøjer, følger det af andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at der skal udbetales erstatning til de skadelidte via erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor uheldet finder sted.

Hvis et køretøj, der i hjemlandet er undtaget fra kravet om ansvarsforsikring, i en anden medlemsstat forårsager et færdselsuheld, er det således i første række erstatningsorganet i det land, hvor ulykken finder sted, der skal betale erstatning til den skadelidte. Det følger imidlertid af artikel 1, stk. 3, litra b, i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at erstatningsorganet i det land, hvor ulykken har fundet sted, herefter kan søge regres hos garantifonden i den medlemsstat, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende.

Erstatningsorganet i Danmark er Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), der er udpeget som dansk garantifond. Det følger af § 18, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 585 af 9. juli 2002 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., at DFIM som garantifond umiddelbart over for skadelidte erstatter skade som følge af uheld i Danmark, der er forvoldt af et uforsikret køretøj. Denne bestemmelse vil herefter også skulle finde anvendelse i tilfælde, hvor et køretøj, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat og undtaget fra kravet om ansvarsforsikring efter de dér gældende regler, forvolder skade ved et uheld i Danmark.

Af bekendtgørelsens § 18, stk. 4, følger endvidere, at erstatning i disse sager ydes af DFIM på grundlag af reglerne i den til enhver tid gældende færdselslovgivning og inden for dennes dækningssummer. For den skadelidte betyder dette, at den pågældende også i disse tilfælde er stillet på samme måde, som hvis der i den konkrete sag havde været tegnet forsikring i overensstemmelse med danske regler.

Betænkning afgivet af Retsudvalget den 30. november 2006

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af færdselsloven.

(Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.)

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 5. oktober 2006 og var til 1. behandling den 26. oktober 2006. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og justitsministeren sendte den 18. august 2006 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 777, 2005-06. Den 10. oktober 2006 sendte justitsministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

2. Indstillinger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Birthe Rønn Hornbech (V) Michael Aastrup Jensen (V) Karsten Nonbo (V) Søren Pind (V)
Peter Skaarup (DF) fmd. Kim Christiansen (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Tom Behnke (KF)
Charlotte Dyremose (KF) Morten Bødskov (S) Per Kaalund (S) Lissa Mathiasen (S)
Frode Sørensen (S) Elisabeth Arnold (RV) Simon Emil Ammitzbøll (RV)
Anne Baastrup (SF) nfmd. Line Barfod (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register. (Videregivelse af oplysninger til andre EU-lande m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 26/10 2006. Betænkning 30/11 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 26/10 2006. Betænkning 30/11 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 26/10 2006. Første behandling 15/11 2006. Betænkning 30/11 2006).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Kl. 10.25

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

trykkelsen af og drabene på den russiske regerings politiske modstandere?»
(Forespørgsel nr. F 26).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 21:
Forslag til lov om ændring af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler og beredskabsloven. (Samling af bemyndigelsesbestemmelser vedrørende fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 4/10 2006. Første behandling 12/10 2006. Betænkning 23/11 2006. Anden behandling 5/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 24:
Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register. (Videregivelse af oplysninger til andre EU-lande m.v.).
Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 26/10 2006. Betænkning 30/11 2006. Anden behandling 8/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 108 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 3 (EL).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 12.05

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 23:
Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Behandlingsgaranti for indsatte stofmisbrugere, undersøgelse af indsatte personer, kundgørelse af fængselsforskrifter m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 26/10 2006. Betænkning 30/11 2006. Anden behandling 8/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 25:
Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 26/10 2006. Betænkning 30/11 2006. Anden behandling 8/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 12:
Forslag til lov om ændring af lov om ændring af statens uddannelsesstøtte (SU-loven). (Ophævelse af revisionsbestemmelse om tillæg til uddannelsessøgende i videregående uddannelse med varig funktionsnedsættelse).
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 4/10 2006. Første behandling 3/11 2006. Betænkning 28/11 2006. Anden behandling 8/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 11 (SF og EL).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 13:
Forslag til lov om ændring af lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven). (Fleksible tilrettelæggelsesformer).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 4/10 2006. Første behandling 3/11 2006. Betænkning 28/11 2006. Anden behandling 8/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 49:
Forslag til lov om ændring af lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser. (Lempelse af begrænsning af specialpædagogisk støtte i forbindelse med studierejser og praktikperioder i udlandet).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 3/11 2006. Betænkning 28/11 2006. Anden behandling 8/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 12. december 2006

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven

(Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.)¹⁾

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 8. november 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 105, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) foretage yderligere regulering af de i § 105, stk. 2, nævnte beløb.«

2. I § 107, stk. 1, indsættes efter »lovpligtige ansvarsforsikringer«: », og om forsikringsselskabers pligt til at udstede attester om erstatningskrav for skader, som berører et forsikret køretøj, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav«.

3. I § 115 a, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og i 2. pkt. ændres »omfattet af det i 1. pkt. nævnte direktiv« til: »med henblik på at gennemføre de i 1. pkt. nævnte direktiver«.

4. I § 115 b, stk. 1, ændres »oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold« til: »de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager«.

5. § 115 b, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) skaden er sket i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.«

6. I § 115 b, stk. 2, indsættes efter »(fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)«, og efter »informationskontorets virksomhed« indsættes: », herunder om, hvilke oplysninger der er omfattet af stk. 1.«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EU-Tidende 2005. L 149, s. 14).

Bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv.¹⁾

I medfør af §§ 105, stk. 4, 107, stk. 1 og 2, 115 a, stk. 1-4, 115 b, stk. 1 og 2, og 118, stk. 8, i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 8. november 2006, som ændret ved lov nr. 1560 af 20. december 2006, lov nr. 208 af 5. marts 2007 og senest ved § 6 i lov nr. 346 af 18. april 2007, fastsættes:

Kapitel 1

Almindelige regler for forsikringsselskaber, der udbyder ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer

§ 1. Forsikringsselskaber, der udbyder ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, er forpligtet til at overtage forsikring for enhver forsikringspligtig, der vil underkaste sig selskabets forsikringsbetingelser, fastsat i overensstemmelse med den risiko, der overtages.

Stk. 2. Gensidige forsikringsselskaber, der udbyder ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, er dog alene forpligtet til som medlem at optage enhver forsikringspligtig inden for den kreds, som selskabet er bestemt til at virke i.

§ 2. Forsikringen skal træde i kraft på det tidspunkt, da forsikringsbegæringen er modtaget af

selskabet eller af dets befuldmægtigede, medmindre forsikringstageren har anmodet om en anden senere ikrafttrædelsesdato.

Stk. 2. Forsikringen skal på grundlag af betaling af én enkelt præmie dække hele Den Europæiske Unions og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes område og give den dækning, der er foreskrevet i lovgivningen i vedkommende medlemsstat, eller den dækning, der kan kræves efter dansk lovgivning, når denne dækning er større. Forsikringen skal også dække perioder, hvor det forsikrede motorkøretøj befinder sig i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

§ 3. Selskabet skal tegne forsikringen således, at ethvert forsikringsansvar i forhold til skadelidte påhviler selskabet.

Stk. 2. Den omstændighed, at forsikringstageren handler imod eller ikke efterkommer sine forpligtelser over for selskabet, berettiger ikke dette til over for en erstatningsberettiget skadelidte at nægte betaling.

Stk. 3. Det kan mellem forsikringsselskabet og forsikringstageren med den begrænsning, der følger af færdselslovens § 108, stk. 2, aftales, at

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 (første motorkøretøjsforsikringsdirektiv) (EF-Tidende 1972 nr. L 103, s. 1), Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983, (EF-Tidende 1984 nr. L 8, s. 17), Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 (EF-Tidende nr. L 129, s. 33), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 2000 nr. L 181, s. 65) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv), (EU-Tidende 2005 nr. L 149, s. 14). Anvendelsesområdet for de tre første direktiver er udvidet med Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) af 13. december 1993 (EF-Tidende nr. L 1, s. 3). Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som tilpasset ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er endvidere gjort anvendelig på fjerde og femte direktiv ved afgørelser af Det Blandede EØS-udvalg nr. 4/2001 den 31. januar 2001 (EF-Tidende 2001 nr. L 66, s. 46), og nr. 86/2006 den 7. juli 2006 (EU-Tidende 2006 nr. L 289, s. 22).

forsikringstageren helt eller delvist skal bære risikoen for de under forsikringen hørende skader. Det kan ikke mellem disse parter aftales, at skadelidte helt eller delvist skal bære risikoen.

§ 4. Om forsikring af motorkøretøjer, der er registreret til udlejning uden fører, gælder ud over denne bekendtgørelse reglerne i Justitsministeriets bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Stk. 2. Policer for andre motorkøretøjer end de i stk. 1 nævnte skal indeholde en bestemmelse om, at selskabet har fuld regresret mod forsikringstageren for alle skader, der indtræder, mens køretøjet er udlejet uden fører i strid med den i stk. 1 nævnte bekendtgørelse, medmindre det godtgøres, at skadens indtræden eller omfang ikke skyldes, at køretøjet er udlejet i strid med bekendtgørelsen.

§ 5. Forsikringsselskabet skal efter anmodning fra forsikringstager udstede en skadesattest vedrørende forsikringstagers lovpligtige motorkøretøjsforsikring.

Stk. 2. Skadesattesten skal indeholde oplysning om erstatningskrav fra tredjemand for skader, som berører det eller de forsikrede motorkøretøjer, eller oplysning om, at der ikke foreligger sådanne krav. Attesten skal vedrøre de seneste fem år af aftaleforholdet, der ligger umiddelbart forud for dens udstedelse.

Stk. 3. Forsikringsselskabet skal sørge for, at forsikringstager modtager skadesattesten inden 15 dage fra anmodningen.

Kapitel 2

Tegning og ophør af forsikring for registreringspligtige køretøjer mv.

§ 6. Ved registrering af et motordrevet køretøj skal det godtgøres, at der i overensstemmelse med færdselslovens forskrifter er en forsikring i kraft for det pågældende køretøj. Dette sker ved, at der i de tilfælde, der er fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse om registrering af køretøjer mv., til motorkontoret afleveres en meddelelse, udstedt af vedkommende forsikringsselskab på en særlig blanket (forsikringsbevis).

Stk. 2. Såfremt et motordrevet køretøj er forsynet med tilkoblingsanordning for sættevogn, påhængsvogn, påhængsredskab eller blokvogn, skal forsikringen tillige dække kørsel med tilkoblet køretøj.

Stk. 3. Forsikres et køretøj i et andet selskab

end det, i hvilket køretøjet hidtil har været forsikret, skal køretøjets ejer (bruger) indsende nyt forsikringsbevis til Centralregistret for Motorkøretøjer, således at beviset er modtaget af centralregistret senest den dag, køretøjets hidtidige forsikring udløber.

Stk. 4. Centralregistret for Motorkøretøjer sender meddelelse til forsikringsselskabet om forsikringsbevisets registrering. Såfremt forsikringsselskabet ikke inden for tre måneder fra registreringsdatoen over for Centralregistret for Motorkøretøjer har fremsat indsigelse mod registreringen, hæfter forsikringsselskabet i forhold til tredjemand for enhver skade, der indtræffer, medmindre anden fyldestgørende forsikring er tegnet.

§ 7. Når et registreret, motordrevet køretøj skifter ejer eller bruger, dækker dets hidtidige forsikring den nye ejer/bruger i tre uger, medmindre køretøjet forinden er afmeldt, eller ny forsikring er tegnet.

§ 8. Forsikring af et registreringspligtigt, motordrevet køretøj må ikke tegnes, såfremt forsikringstageren for en tidligere forsikring vedrørende samme køretøj skylder præmie, der er forfalden inden for de sidste to år. En forsikring af et registreret, motordrevet køretøj tegnet i strid hermed ophører uden videre.

Stk. 2. Præmierestance for en forsikring, der oprindelig er tegnet for et andet køretøj men overført til et nyt køretøj, fører ikke til forsikringens ophør, hvis restancen er opstået, inden forsikringen blev overført til det nye køretøj.

§ 9. Ophører en forsikring af et registreret, motordrevet køretøj af anden grund end selskabskift, skal selskabet sende en meddelelse herom til Centralregistret for Motorkøretøjer.

Stk. 2. Hvis forsikringen ophører af den i § 8, stk. 1, nævnte grund skal meddelelse i henhold til stk. 1 i nærværende bestemmelse straks sendes til Centralregistret for Motorkøretøjer.

Stk. 3. Hvis forsikringen af et køretøj som nævnt i stk. 1 ophører på grund af præmierestance vedrørende den pågældende forsikring, må meddelelse i henhold til stk. 1 tidligst afsendes således, at den modtages af Centralregistret for Motorkøretøjer 10 uger efter, at præmien er forfaldet til betaling.

Stk. 4. Ophører en forsikring af andre grunde end de i stk. 2 og 3 nævnte, må meddelelse i henhold til stk. 1 tidligst afsendes, således at den

modtages af Centralregistret for Motorkøretøjer 14 dage før forsikringens ophør.

Stk. 5. Meddelelse i henhold til stk. 1 skal ikke gives, når Centralregistret for Motorkøretøjer har underrettet selskabet om, at køretøjet er blevet forsikret i et andet forsikringsselskab eller er slettet af registeret.

§ 10. Når Centralregisteret for Motorkøretøjer har modtaget meddelelse i henhold til § 9, stk. 1, og det konstateres, at køretøjet ikke er afmeldt, og at ny fyldestgørende forsikring ikke foreligger, inddrages køretøjets nummerplader.

Stk. 2. Uanset forsikringens ophør vedbliver selskabet i forhold til tredjemand at hæfte for enhver skade, der indtræder indtil 4 uger efter ophøret, medmindre anden fyldestgørende forsikring er tegnet. Såfremt forsikringen er ophørt, inden Centralregisteret for Motorkøretøjer har modtaget meddelelse i henhold til § 9, stk. 1, vedvarer selskabets hæftelse indtil 4 uger fra meddelelsens modtagelse.

§ 11. De meddelelser, der er nævnt i § 6, stk. 3 og 4, og § 9, afgives på særlige blanketter eller som elektroniske meddelelser, hvis indhold og udformning fastsættes af Centralregistret for Motorkøretøjer. Meddelelser, der ikke opfylder de af centralregistret fastsatte krav, er uden retsvirkning og skal afvises.

§ 12. Reglerne i §§ 6-11 finder tilsvarende anvendelse på forsikring af køretøjer med faste prøveskilte samt traktorer, der skal godkendes i henhold til færdselslovens § 75.

Kapitel 3

Skadevolderens og forsikringsselskabets hæftelse over for skadelidte

§ 13. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter færdselslovens § 105, stk. 1, jf. § 108, stk. 1.

Kapitel 4

Begrundet erstatningstilbud eller begrundet svar

§ 14. Senest tre måneder efter den dato, hvor en skadelidt bosat i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde over for skadevolderens forsikringsselskab eller dets skadebehandlingsrepræsentant, jf. § 15, fremsætter sit erstatnings-

krav i anledning af et uheld forårsaget af et motorkøretøj, der er dækket af en ansvarsforsikring og hjemmehørende i en medlemsstat i den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal forsikringsselskabet eller dets repræsentant enten

- 1) fremsætte et begrundet erstatningstilbud, hvis ansvaret ikke bestrides, og tabet er opgjort, eller
- 2) give et begrundet svar på de punkter, der er omhandlet i erstatningskravet, hvis ansvaret afvises eller ikke er klart fastlagt, eller hvis skadelidtes krav ikke er endeligt opgjort.

Stk. 2. Begrundet tilbud eller svar efter stk. 1 skal afgives skriftligt eller på andet læsbart medie og skal indeholde grundlaget for vurderingen af ansvaret og skaden.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på behandling af erstatningskrav, der fremsættes over for Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring, jf. §§ 18-20.

Forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanternes behandling af erstatningskrav

§ 15. Skadebehandlingsrepræsentanter, der i Danmark er udpeget til at repræsentere udenlandske forsikringsselskaber i overensstemmelse med artikel 4 i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv, behandler og træffer afgørelse eller indgår forlig i skadessager for skadelidte bosat i Danmark i forbindelse med uheld i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i en ikke-medlemsstat tilsluttet grønkortordningen, som er forvoldt af motordrevne køretøjer, der er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Stk. 2. Fremsætter en skadelidt sit erstatningskrav over for en skadebehandlingsrepræsentant, påhviler pligten efter § 14 dog ikke repræsentanten, såfremt det udenlandske forsikringsselskab har fremsat begrundet erstatningstilbud eller svar inden fristens udløb.

§ 16. Fremsætter en skadelidt bosat i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i forbindelse med et uheld omfattet af § 14, sit erstatningskrav over for skadevolderens forsikrings-

selskab eller selskabets skadebehandlingsrepræsentant i skadelidtes bopælsstat, påhviler pligten efter § 14 selskabet. Dette gælder dog kun, hvis selskabet har Finanstilsynets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed, jf. færdselslovens § 105, stk. 1, 1. pkt.. Bestemmelsen i 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis selskabets skadebehandlingsrepræsentant inden for fristen har fremsat begrundet erstatningstilbud eller svar.

Kapitel 5

Dansk erstatningsorgan og garantifond

§ 17. Dansk Forening for International Motor-køretøjsforsikring (DFIM) anerkendes som dansk erstatningsorgan, der kan udbetale erstatning for skader forvoldt af et motordrevet køretøj, hvis

- 1) skadelidte er bosat i Danmark,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller det ikke er muligt at identificere det forsikrings-selskab, der har ansvarsforsikret køretøjet, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller i en ikke-medlemsstat, der har tilsluttet sig grøn-kortordningen.

Stk. 2. Erstatningsorganet kan ikke samtidig påtage sig hvervet som skadebehandlingsrepræsentant for udenlandske forsikrings-selskaber.

§ 18. En skadelidt bosat i Danmark kan, i forbindelse med et uheld som nævnt i § 17, stk. 1, indgive erstatningskrav til DFIM som erstatningsorgan, hvis skadevolderens udenlandske forsikrings-selskab eller dets skadebehandlingsrepræsentant i Danmark ikke har givet et begrundet tilbud eller svar inden for fristen på tre måneder fra det tidspunkt, hvor skadelidte indgav sit erstatningskrav til forsikrings-selskabet eller skadebehandlingsrepræsentanten, jf. henholdsvis artikel 6 i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv og § 14 i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. En skadelidt som nævnt i stk. 1 kan ligeledes indgive erstatningskrav til DFIM som erstatningsorgan, hvis skadevolderens forsikrings-selskab ikke har udpeget en skadebehandlingsrepræsentant i Danmark i overensstemmelse med artikel 4 i fjerde motorkøretøjsforsik-

ringsdirektiv. Skadelidte kan dog ikke indgive erstatningskrav til DFIM efter 1. pkt., hvis skadelidte har fremsat erstatningskrav direkte over for skadevolderens forsikrings-selskab og har modtaget et begrundet svar senest tre måneder efter fremsættelsen af erstatningskravet.

Stk. 3. Skadelidte kan ikke fremsætte erstatningskrav over for DFIM efter stk. 1 og 2, hvis skadelidte har anlagt søgsmål direkte mod skadevolderens forsikrings-selskab.

Stk. 4. DFIM indleder behandlingen af sagen senest to måneder efter, at skadelidte har fremsat sit erstatningskrav over for foreningen. DFIM afslutter behandlingen af sagen, hvis skadevolderens forsikrings-selskab eller dets skadebehandlingsrepræsentant efterfølgende giver et begrundet svar på erstatningskravet fra skadelidte.

Stk. 5. DFIM underretter ved erstatningskravets modtagelse skadevolderens forsikrings-selskab eller skadebehandlingsrepræsentanten i Danmark, erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor det forsikrings-selskab, der har udstedt forsikringspolice, har sit etablerede forretningssted og skadevolderen, hvis denne er kendt, om, at foreningen har modtaget et erstatningskrav fra skadelidte, og at den vil behandle kravet senest to måneder efter, at skadelidte har indgivet sit erstatningskrav.

Uheld forvoldt af ukendt eller uforsikret, motordrevet køretøj

§ 19. DFIM erstatter som erstatningsorgan direkte over for en skadelidt bosat i Danmark skade som følge af uheld i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, der må antages forvoldt af ukendt, motordrevet køretøj, eller som er forvoldt af et motordrevet køretøj, der er hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i en ikke-medlemsstat, der har tilsluttet sig grøn-kortordningen, hvis det ikke er muligt inden for to måneder efter uheldet at identificere det forsikrings-selskab, der har ansvarsforsikret køretøjet.

Stk. 2. DFIM erstatter som garantifond umiddelbart over for en skadelidt skade som følge af uheld i Danmark, der må antages forvoldt af ukendt, motordrevet køretøj. Det er en forudsætning for udbetaling af erstatning for tingsskade, at der samtidig udbetales erstatning for personskade.

Stk. 3. DFIM erstatter som garantifond umiddelbart over for en skadelidt skade som følge af uheld i Danmark, der er forvoldt af et motordrevet køretøj, for hvilket forsikring ikke er tegnet, eller for hvilket forsikring er tegnet, men ophævet af selskabet eller ikke holdt i kraft.

Stk. 4. Erstatning efter stk. 2 og 3 ydes af DFIM på grundlag af reglerne i den til enhver tid gældende færdselslovgivning og inden for dennes dækningssummer.

Stk. 5. Erstatning efter stk. 1, 2 og 3 ydes ikke, såfremt DFIM kan godtgøre, at den skadelidte, der frivilligt har taget plads i det skadevoldende køretøj, vidste at lovpligtig ansvarsforsikring ikke forelå i skadesøjeblikket. Erstatning efter disse bestemmelser ydes heller ikke til dækning af regreskrav fra tredjemand.

Stk. 6. DFIM hæfter ikke ved skade som følge af uheld, der må antages forvoldt af motordrevne køretøjer tilhørende staten, en kommune eller en anden offentlig institution, der i almindelighed er selvforsikrer.

§ 20. DFIM dækker forsikringsansvaret for udenlandske køretøjer, der midlertidigt benyttes i Danmark uden at være registreret i Danmark, hvis anden forsikringsdækning ikke foreligger.

Refusion, regres og subrogation

§ 21. Det erstatningsorgan, som i henhold til artikel 6 i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv har ydet erstatning til en skadelidt i den medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvor skadelidte er bosat, kan kræve refusion af den udbetalte erstatning af DFIM,

- 1) hvis det forsikringsselskab, der har udstedt policen for det skadevoldende køretøj, har Finanstilsynets koncession til at drive forsikringsvirksomhed, jf. færdselslovens § 105, stk. 1, 1. pkt.,
- 2) det køretøj, der har forvoldt skaden, er hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde end den, hvor skadelidte er bosat, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde end den, hvor skadelidte er bosat, eller i en ikke-medlemsstat, der har tilsluttet sig grøn kortordningen.

Stk. 2. Det erstatningsorgan, som i henhold til artikel 7 i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv har ydet erstatning til skadelidte i den medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvor skadelidte er bosat, kan kræve refusion af DFIM,

- 1) hvis køretøjet er hjemmehørende i Danmark og forsikringsselskabet ikke kan identificeres, eller
- 2) hvis der er tale om et ukendt skadevoldende køretøj, eller køretøjet er hjemmehørende i en ikke-medlemsstat, der har tilsluttet sig grøn kortordningen, og uheldet er sket i Danmark.

Stk. 3. Nærmere bestemmelser om fremgangsmåden ved refusion mellem DFIM og erstatningsorganer og garantifonde i de andre medlemsstater i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fastsættes i en aftale mellem erstatningsorganerne, jf. artikel 6, stk. 3, i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Stk. 4. DFIM indtræder i skadelidtes rettighe-der over for skadevolderen eller dennes forsikringsselskab i den udstrækning, erstatningsorganet i den medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvor skadelidte er bosat, har ydet denne erstatning for tabet eller den lidte skade og i overensstemmelse med aftalen nævnt i stk. 3 har fået refunderet det ydede beløb af DFIM.

Stk. 5. Uden for de i stk. 1-4 nævnte tilfælde kan DFIM efter dansk rets almindelige regler søge regres mod eventuelle ansvarlige for erstatning.

Kapitel 6

Informationskontor

§ 22. DFIM anerkendes som informationskontor.

Stk. 2. Informationskontoret skal koordinere indsamling og formidling af oplysninger om

- 1) registreringsnumrene på de motorkøretøjer, som er hjemmehørende i Danmark,
- 2) numrene på de forsikringspolicer, der dækker ansvar hidrørende fra brugen af motorkøretøjer hjemmehørende i Danmark, og, såfremt policens gyldighedsperiode er udløbet, ligeledes datoen for forsikringsdækningens ophør,
- 3) de forsikringsselskaber, der dækker de motorkøretøjer, der er hjemmehørende i Dan-

mark, for ansvar hidrørende fra brugen af motorkøretøjer og de skadebehandlingsrepræsentanter, som forsikringsselskaberne har udpeget i henhold til lov om finansiel virksomhed § 18, stk. 2, og som er anmeldt til informationskontoret i henhold til § 26 i nærværende bekendtgørelse,

- 4) visse køretøjer, der er undtaget fra pligten til at være dækket af en ansvarsforsikring, og navnet på den myndighed, der dækker ansvar for skader forvoldt af køretøjet.

Stk. 3. De i stk. 2, nr. 1-3, omhandlede oplysninger skal opbevares i et tidsrum af syv år efter køretøjets slettelser i registret eller forsikringsaftalens ophør.

Stk. 4. Informationskontoret kan endvidere indsamle og formidle øvrige oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadessager, herunder:

- 1) registreringsnumre på motorkøretøjer, der er involveret i et færdselsuheld,
- 2) motorkøretøjernes forsikringsforhold,
- 3) øvrige involverede parters navne, adresser og telefonnumre mv.,
- 4) skadesstedets adresse,
- 5) oplysningerne i politirapporten eller skadesanmeldelsen om det faktiske hændelsesforløb ved ulykken,
- 6) en skitse over ulykken.

Stk. 5. Informationskontoret skal samarbejde med de øvrige medlemsstaters informationskontorer.

§ 23. Informationskontoret skal bistå berettigede personer, jf. §§ 24 og 25, med at få adgang til de i § 22, stk. 2, omhandlede oplysninger.

Stk. 2. Såfremt sagens parter udtrykkeligt anmoder om de oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadessager, jf. § 22, stk. 4, gør informationskontoret oplysningerne tilgængelige, herunder i elektronisk form.

§ 24. En person bosat i Danmark, der har været involveret i et færdselsuheld forårsaget af et motorkøretøj, som er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, har, hvis skaden er sket i en medlemsstat, eller i en ikke-medlemsstat, der har tilsluttet sig grønkortordningen, i en periode på syv år efter ulykken ret til fra informationskontoret på begæring straks at få følgende oplysninger:

- 1) forsikringsselskabets navn og adresse,

- 2) nummeret på forsikringspolicyen,
- 3) navn og adresse på forsikringsselskabets skadebehandlingsrepræsentant i bopælslandet.

Stk. 2. Informationskontoret skal endvidere oplyse om ejerens, den sædvanlige førers eller den registrerede indehavers navn og adresse, hvis den anmodende har en berettiget interesse i at få disse oplysninger.

Stk. 3. For visse motorkøretøjer, der er undtaget fra pligten til at være dækket af en ansvarsforsikring, meddeler informationskontoret navnet på den myndighed, der dækker for skader forvoldt af køretøjet.

§ 25. Bestemmelsen i § 24 finder tilsvarende anvendelse, når en person, der har været involveret i et færdselsuheld, er bosat i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde end Danmark, og

- 1) det skadevoldende motorkøretøj er forsikret og hjemmehørende i Danmark, og skaden er sket i en medlemsstat eller i en ikke-medlemsstat, der har tilsluttet sig grønkortordningen, eller
- 2) det skadevoldende motorkøretøj er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat, og ulykken har fundet sted i Danmark.

§ 26. Forsikringsselskaber, som i henhold til lov om finansiel virksomhed § 18 har opnået koncession til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer), skal give informationskontorerne i alle medlemsstater i Den Europæiske Union og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde oplysning om navn og adresse på den skadebehandlingsrepræsentant, de har udpeget i henhold til lov om finansiel virksomhed § 18, stk. 2.

Kapitel 7

Bestemmelser om straf, ikrafttrædelse mv.

§ 27. Forsikringsselskabers manglende overholdelse af § 5 straffes med bøde.

Stk. 2. Forsikringsselskabers, skadebehandlingsrepræsentanters og DFIM's manglende overholdelse af fristen for fremsættelse af begrundet tilbud eller begrundet svar, jf. § 14, straffes med bøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 28. Bekendtgørelsen træder i kraft den 11. juni 2007.

Stk. 2. Bekendtgørelsens §§ 14-16, § 19, stk. 2, og §§ 22-25 har virkning for skader, der indtræder efter bekendtgørelsens ikrafttræden.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 585 af 9. juli 2002 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. ophæves. Bekendtgørelsen har dog fortsat virkning for skader, der er indtrådt før den 11. juni 2007.

Justitsministeriet, den 6. juni 2007

LENE ESPERSEN

/ Lennart Houmann

